

TRAIASCA 23 AUGUST ZIUA ELIBERĂRII ROMÂNIEI

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul X, Nr. 481

Vineri 22 august 1958

6 pagini 25 bani

Trec rînduri, rînduri muncitorii
Cu steagu-n vînt desfășurat,
E steagul marilor victorii
De partid înalt.

Aceste minunate cuvinte ale poetului sintetizează un întreg proces istoric. Auzindu-le, inima îți tresăltă, iar în fața conștiinței îți se perindă imagini înălțătoare: poporul, harnic și talentat, sub steagul glorioșului steag al partidului, înainte, mereu înainte, spre socialism.

Anul acesta sărbătorim împlinirea a 14 ani de la memorabila zi a eliberării patriei de sub jugul fascist. Sub steagul partidului, forțele patriotice populare, împreună cu soldații, ofițerii și generali-patrioți din armată au înfruntat, la 23 August 1944, în condițiile favorabile create prin înaintarea victorioasă a Armatei Sovietice pe teritoriul României, insurecția armată care a răsturnat dictatura fascistă antonesciană și a marcat începutul revoluției populare în țara noastră.

23 August 1944 marchează un început de drum. Un drum greu, a cărui parcurgere a cerut eforturi uriașe, sacrificii, hofăriri. Luminat de partid, poporul nostru a înțeles însă că acesta este drumul progresului și încrezător în forțele lui și în conducerea înțeleaptă a partidului, a pășit pe acest drum.

Smulgînd pentru totdeauna țara din lanțurile imperialismului, poporul nostru a dobîndit, pentru prima dată în zăbucimă sa istorie, adevărata independență și suveranitate națională. Devenind stăpîn pe soarta sa, poporul român a ales, potrivit propriilor sale aspirații și interese naționale, calea dezvoltării sale istorico-sociale, creînd și întărind regimul de democrație populară.

Sărbătorind pentru a 14-a oară Ziua eliberării, avem datoria să ne reamintim drumul parcurs. Să ne reamintim și să tragem învățăminte. Din succesele obținute pînă acum pe acest drum să durăm trînică temelie pentru victoriile viitorului.

În perioada de la 23 August 1944 pînă la 6 martie 1945, burghezia și moșierimea mai preocupăneau încă în guvern și în aparatul de stat și călăuau să folosească pozițiile deținute pentru a înăbuși lupta poporului. În fața asaltului navalnic al maselor populare, eforturile capitaliștilor și moșierilor s-au dovedit neputincioase. Neputincioase au fost și manevrele reacțiunii internaționale.

Organizate și conduse de partidul marxist-leninist al clasei muncitoare, masele populare au dețugat planurile reacțiunii și au determinat cursul evenimentelor în direcția instaurării puterii populare. Regimul democrat-popular instaurat la 6 martie 1945 este o autentică creație a poporului. El a fost fîrtură de popor, s-a consolidat prin eforturile ne-nterupte ale poporului și va fi întotdeauna apărat de popor.

Acum, cînd sărbătorim împlinirea a 14 ani de la eliberare, victoria regimului democrat-popular, trînicia și forța lui sînt alit de evidente înțit sint recunoscute pînă și de oameni care nu au nimic comun cu socialismul. Este semnificativ, din acest punct de vedere, poziția cunoscutului ziarist american Drew Pearson care ne-a vizitat țara în vara aceasta. Declarînd deschis că nu îl este pe plac comunismul, Pearson nu poate, totodată, să nu recunoască faptul că în România comunismul și-a dovedit superioritatea față de vechiul regim. El observă, în articolele sale, că în țara noastră, în ciocnirea cu forțele vechi, „comuniștii au învins”.

Au învins comuniștii. Aceasta înseamnă că a învins poporul, au învins cei care s-au înrolat sub steagul partidului în lupta

pentru a nimici vechea stare de lucruri și pentru a clădi pe temelii noi edificiul mării și traic al socialismului. În procesul revoluției populare au fost lichidate ca clase moșierimea și burghezia industrială, s-a instaurat dictatura proletariatului, al cărui principiu suprem este alianța clasei muncitoare cu țărănimia muncitoare, au fost dobîndite succese hotărîtoare în construirea bazei economice a socialismului.

Cei 14 ani care au trecut de la memorabilele evenimente din vara anului 1944 reprezintă, din punct de vedere istoric, o perioadă relativ scurtă. Prin profundele transformări politice, economice și sociale care s-au petrecut în viața țării noastre în acești ani, ei reprezintă o întreagă epocă. În acești ani s-au schimbat radical înfățișarea României, poziția ei în lume, situația și viața oamenilor muncii.

Un fost ministru grec, Hr. Evelpidis, care a vizitat de curînd țara noastră, scria în ziarul liberal „Eleftheria”: „România este una din cele mai bogate țări din Europa. Pămîntul său este în mare parte foarte fertil. România are păduri vaste... În România există surse de petrol dintre cele mai bogate de pe continentul nostru și inepuizabile zăcăminte de gaz metan. Ea are bogății miniere și Dunărea constituie un nesecat izvor pentru producția de pește. În ciuda acestor fapte — subliniază Evelpidis — România nu a putut valorifica înaintea de război toată această bogăție pentru prosperitatea poporului său. Fiește că există o clasă de oameni care auveau un nivel de trai foarte ridicat. Dar alături de ei existau sărăcie și mizerie. Această contradicție era mult mai mare decît în orice alt stat din Europa”.

Observațiile acestui vizitator nu au nevoie de nici un comentariu. Ele reflectă poziția unui om din lumea capitalistă care, luînd contact cu realitățile României socialiste, nu poate să nu recunoască marea deosebire dintre trecut și prezent.

La cea de a 14-a aniversare a eliberării patriei, poporul nostru privește cu justificată mîndrie patriotice succesele dobîndite. România anului 1958 este o țară industrial-agrară în plină dezvoltare, fundamental deosebită de vechea Romînia agrară, care se număra printre cele mai înapoiate țări ale Europei.

Să dăm cuvîntul cifrelor. În 1957, producția globală industrială a fost de peste 3,5 ori mai mare decît cea din 1938, anul celei mai ridicate producții antebelice. În aceeași perioadă, producția industriei constructoare de mașini a crescut de 7 ori, cea a energiei electrice de 7,4 ori, a industriei chimice de 8 ori, a materialelor de construcție de 9 ori, a extracției de gaz metan de 15 ori. Dacă în trecut România importa 95 la sută din mașinile și utilajele necesare, în prezent volumul exportului de mașini depășește pe cel al importului. Este o mîndrie pentru poporul nostru faptul că utilajele romînești pentru industria petroliferă, tractoarele, motoarele electrice și alte mașini purtînd inscripția „Fabricat în R.P.R.” sînt cunoscute și apreciate astăzi în numeroase țări ale lumii. Perspectivele dezvoltării viitoare a industriei noastre, și în primul rînd ale dezvoltării acelor ramuri de producție care au asigurat în țară o bază de materii prime, sînt grandioase.

Mari realizări a obținut poporul nostru și în dezvoltarea agriculturii. Regimul democrat-popular a dat țărănimii muncitoare pămînt, a lichidat clasa moșierilor și îngrădește continuu exploatarea chiburească. Îndrumată de partid, țărănimia mun-

(Continuare în pag. 6)

O glorioasă aniversare

...Nu uita c-a fost odată greu,
La erol gîndește-le moru.

Le zimbete douăș'trei August
Cînd salut-a paisprezece oară
Faciul tîu muncii cu trudă, țară,
Crescă, poama ta cu dulce must,
Și le va zîmbi și-a mîia oară
Roșii flămuri clocotesc în vînt,
Cresce viață nouă pe pămînt,
Porumbul gîngurea în ulm,
Vulturii veghează sus pe culm.

MIHAI BENIUC

De 23 August

Unul dascăl comunist din ilegalitate.
Ții mințe dimineața aceea luminoasă?
Înfrîd în clasa goală, în încăperea joasă,
puște, binluta de viaț și ițgrasie,
aveai pe obraz a țării și-a vîmii bucurie.
Putea vreun omecare cumva să îl ghicî
câ poți la piept carnelul cel roșu, de partid,
câ inima ta mare de dascăl și poet
bătea mreca alturi de-acel tubli carne?
Cî, cînd treceai prin urbe al stepei luptător
tu le-ai țegîl în cale cu zimbote și flori,
și-ai pranzul cu ațîi, din clasa ta și a meș,
din clasa proletară, amica ce sosea.
Al scris atunci cu cretă pe tablă, mi se pare,
și pe cîldirea școlii, cu bread și cu cicoare,
câ pentru feticărea poporului, tu vrei
să-ți legi înțelepciunea
c'a August 23.

Atunci, cum șesu-mbracă vîsmîn de primăvară,
ai îmbrăcat, în grabă, tunica militară,
și-mbrățișînd pe-ai tîi, și sîrîndu-ți vatra
te-ai dus, să lupți cu moartica, pînă în munții
Tatra.

Intors, tu ai rugat-o pe soacă să nu plîngă.
Unde îți-i tinerețea?
Unde îți-i minia stingă?
Rămase mină dreaptă să scrie-așa cum
poporul și țării, pe tablă, vorba „paco”,
place

Unde îți-i tinerețea?
Zădnărică-nțereba?
Căci tinerețea este în inima ta mare.
Încărunțîi,
Îi-i parul mai grav și mai înțel,
dar bate tinerețea, cu inima-ți, în piept.

Cî dă-mi în gîndu-ia să te aducă floribute
acum, la ceasul mare-al aducerii amînie,
și să-ți mai string și mină de dascăl comunist.

Tu ai pierdut o mină-n tranșel. Dar nu ești
trîst,
cî, dimpotrivă, vorba-ți revarsă bucurie
în muni și în cetate,
în școl și în cîmple.

Pe cîtă vreme cîntă la masa lui poctol
cum rîde, cu medali
frumos și mîndru, pleptul
al dascălului, care,
dîntre abecedare,
vedea lumina mare a vîmii viltoare!

Eu versul — drept ocărădă — în piept azi îți-i
Încrust!
un dar modest
dar proaspăt
de 23 August.

AL. ANDRÎTOIU

ÎN ÎNTIMPINAREA MARIII SĂRBĂTORI

În întrecere alături de frunțașii uzinei

Velind atelierul de mecanică al uzinei „23 August”, avînd drept însoțitor pe redactorul gazetei de uzină, cînd trecem pe sub porțile uzinei dintre urzile macarale ale atelierului a voce înădă ne ațrăge atenția să ne ferim din calea pieptului purtînd în macara. Cel care vorbește era un băiat de vîrstă 17-18 ani, îmbrăcat într-o salopetă nouă.
— E mecanic? — Întreb pe însoțitorul meu.
— Nu, lucrînd sînt acum în concediu. Acesta muncitor, reprezentantul celei mai tinere promoții de muncitori a uzinei — noli absolvenții ai școlii profesionale. Au intrat în muncă de abia la începutul lunii acesteia.

Yăzîndu-mă interesat, adăugă și zînd: Sînt sigur că acum ai să îți amînie despre cum lucrează. Poim, îi pun la dispoziție informația pe care tocmai am pregătit-o pentru numărul viitor al gazetei noastre:

„Lucrînd la arborii cotîi blocuri și pistoane pentru motoare mari de 120 CP, motoare pentru instalații petrolifere etc., tinerii absolvenți ai școlii profesionale s-au încadrat în cadrul uzinei în calitate de mecanici generali al întrecerii socialiste în cinstea zilei de 23 August, mărtea sărbătoare a eliberării patriei noastre. Tîndrul strînger Ion S. Pește, frunțaș la învățătura la școală, nu se dezminie nici în producție, realizînd frecvente depășiri de normă. Colegii săi Ion Tudor, Marin Peșcaru, Constantin Marin se străduiesc și ei să-și însușească experiența frunțașilor uzinei, ridicîndu-și pe zi ce trece calificarea profesională”.

În timp ce citeam, s-a apropiat de noi unul dintre maeștrii secției. Ne-a povestit că mulți dintre muncitorii frunțași ai secției, victorioși de alții ori în întrecerea socialistă, au cerut să le fie repartizați tinerii absolvenți ca schimburi pe mașinile lor. Ei sînt domni să-l ajute pe iberi să-și însușească grabnic cele mai înaintate metode de muncă.

Cînd părăsiam atelierul ne-am întâlnit cu secretarul comitetului E.T.M. și zîndu-mă venise și el să se intereseze de leul cum muncesc „bobocii”, de condițiile care le-au fost create. M-am întîrit astfel simțimîntul că tinerii care s-au avîntat în muncă acum, în prag de 23 August, înconjurîți de țîria și dragostea înțelilor, vor fi în curînd frunțași printre frunțași.

M. GEORGESCU

Sprijin agriculturii socialiste

Întrîmîntul marea sărbătoare a eliberării, elevii și cadrele didactice și-au sporit eforturile în munca pe care o desfășură la sprijinul agriculturii socialiste.
În comuna Putești, pionierii și utemiștii vor inaugura în cîntărea zilei de 23 August noul teren sportiv, rod al muncii lor voluntare, iar în comuna Sepu pionierii au sprijinit construirea cîmîntului cultural.
Alte numeroase acțiuni de înfrumusețare au desfășurat pionierii și utemiștii din comuna Ghidigheni. Certele etc. În cadrul gospodăriilor agricole colective și de stat.

V. BURCEANU

ȘCOALA în slujba SOCIALISMULUI

Construirea socialismului — operă istorică ce transformă

opera istorică ce transformă în temelii rînduile nedrepte ale unei orîndiri a cărei existență a devenit incompatibilă cu procesul firesc și necesar al progresului și civilizației și care stămîncește o societate unde pentru prima dată o mulțime om — este în mod indisolubil legată de înapărtarea revoluției culturale.

Învățămîntul, știința, cultura au apărut în procesul dezvoltării societății ca rezultat al străduințelor oamenilor de a înțelege lumea care îi înconjoară, de a pătrunde tainele ei, de a cunoaște de a interveni pe această bază în evoluția ei, cu scopul de a cuceri forțele naturii, de a limita sau lichida acțiunile lor destructive, de a folosi aceste forțe pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale omului.

În orînduirile bazate pe exploatarea omului de către om, imensa majoritate a populației, masele largi ale poporului — advărații fîrtorii ai tuturor valorilor — au fost ținuți departe de binefăcătoarele științe și învățămîntului. Transformate de clasele avute într-un monopol, aceste cuceri ale omului au fost utilizate împotriva lui. Cu cît întenețea și izoranta erau mai puternice, cu atît erau mai puternice exploatarea. Așa se explică faptul că răspîndirea neadevărului, cultivarea neștiinței au devenit pentru forțele reacționare adevărate îdelmînciri. Dezvoltarea învățămîntului în aceste condiții se limita la nevoia de educație și instrucție a claselor avute și la nevoia de forță de muncă ale acestor clase. Tot ce

ar fi fost în plus, tot ce ar fi adus lumină în conștiința celor asupriți era considerat periculos pentru lumea celor sătu.

Cu totul altfel stau lucrurile în socialism. Socialismul înseamnă lichidarea exploatarei, nimicirea barierelor care frînează drumul omului către progres. Socialismul înseamnă bunăstare, înseamnă lumină, iar lumina o dau știința, cultura, învățămîntul. Statul nostru democrat-popular manifestă din primele zile ale existenței sale cel mai mare interes pentru dezvoltarea învățămîntului, pentru culturalizarea maselor, pentru pregătirea tinerilor generații de constructori ai socialismului în patria noastră.

„Promovarea culturii, dezvoltarea școlii de toate gradele — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu Dej — fac parte integrantă din politica de construire a socialismului după de partidul și guvernul nostru”.

Grea și dureroasă a fost mîntenirea pe care ne-a lăsat-o regimul burghez-moșieresc în domeniul învățămîntului. Vechea Romînie se bucura de trista faimă de a fi țara europeană cu cel mai mare procent de analfabete. În anul 1930, bunăoară, din totalul locuitorilor de la 7 ani în sus 38,2% erau analfabete și semianalfabete. Poporul, care a înșcris în patrimoniul culturii naționale, și nu numai naționale, capodopere ca Miorița, care a dat lumii pe Eminescu și Cosbuc, pe Grigorescu și Aman, pe Babeș și Marinescu, pe Vuia etc. era obligat să trăiască în întuneric, și nu poate beneficia de avantele culturale. Cultivarea și stimularea obscurantismului în rîndul popu-

lației muncitoare făceau parte din metodele „civilizatoare” ale imperialismului străin — interesați să rezerve Romîniei rolul de țară „eminamente agrară” — și ale burgheziei și moșierimii autohtone, aservite imperialismului și interesate la beneficiile storsse pe seama poporului nostru. Școala burgheză, creată după chipul și asemănarea stăpînitorilor ei și menită să le slujească cu credință, avea sarcina de a întuneca conștiința oamenilor muncii, de a semăna confuzii, de a împiedica oamenii să vadă și să înțeleagă adevăratele cauze ale greleii situații în care se aflau țara și poporul.

Corespunzător caracterului său de clasă, școala burgheză avea un conținut reacționar. Învățămîntul era metafizic, abstract, rupt de problemele majore care frîntau poporul. Predarea înțelului nu numără mare de ore a unor discipline ca religia, filozofia idealistă, sociologia, transmiterea unor cunoștințe denaturate din domeniul istoriei, geografiei și al altor științe făceau din școală un instrument de pervertire a conștiinței, de deformare a caracterelor. Tineretul țării era educat în spiritul urii de rasă, al naționalismului și sovînsimului.

Este ușor de înțeles că o asemenea școală și un astfel de sistem de învățămînt sînt incompatibile cu telurile puterii noastre populare. De aceea, statulul democrat-popular l-a revenit sarcina de a lichida școala veche burgheză și a crea o școală cu desăvîrșire nouă, un sistem de învățămînt care să corespundă nobililor și grelelor sarcini ale construcției socialiste.

Pe baza indicației primului Congres al P.M.R., acum 10 ani

peste 18.000 de unități de 4, 7 și 11 ani.

O sarcină de cîntă a învățămîntului nostru este ca în anul celui de al doilea plan cincinal să fie cuprînși în școala de 7 ani 90 la sută din absolvenții primelor patru clase ale învățămîntului elementar, în așa fel încît începînd cu cel de al treilea cincinal să se realizeze generalizarea învățămîntului obligatoriu de 7 ani. După cum se știe, cu începere de la 1 septembrie 1955 s-a introdus obligativitatea învățămîntului de 7 ani în orase, centre muncitorești și centre raionale. Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea acestui învățămînt și în localitățile din mediul rural care au școli de 7 ani reprezintă un nou pas important pe drumul realizării sarcinii trasate de cel de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la generalizarea învățămîntului de cultură generală.

Statul nostru democrat-popular manifestă o deosebită grijă pentru pregătirea cadrelor de muncitori calificați necesari întregii economii naționale și a cadrelor tehnice medii. Numai în anii primului cincinal economia, cultura și sănătatea publică au primit circa 97.000 de cadre medii tehnice și un mare număr de muncitori calificați.

Un rol deosebit în opera de formare a intelectualității noi, necesare construcției socialismului în țara noastră, îl are învățămîntul pentru tineret. Lichidînd vechea ruptură care a existat în trecut între instituțiile superioare de învățămînt și nevoile țării, învățămîntul superior a fost organizat potrivit cerințelor dezvoltării economiei și culturale.

Prof. ION DRAGU

(Continuare în pag. 6)

Școala nouă - școală a poporului

Une n-a mai văzut Slobozia de 10-15 ani și o vizitează acum. n-o s-o recunoască. Dacă în trecut Slobozia nu se deosebea prea mult de un sat, astăzi aspectul de oraș te izbește la fiecare pas. În locul dușenilor de alături ai apărut magazine mari și frumoase, cinematografe, casă de cultură, bibliotecă, parc, numeroase clădiri de locuit, piață.

În trecut, mulți copii din Slobozia rămăneau în afara școlii. În urmă cu 10 ani, în anul reformei învățământului, se numărau aici peste 1200 de analfabeți. Acum în Slobozia sînt două grădinițe de copii, patru școli elementare, s-au înființat o școală de 7 ani și o școală medie. Acestea are astăzi un local nou, cu 8 săli de clasă și laboratoare, construit în anul trecut. În clasele I-IV au fost cuprinși 718 elevi, adică toți copiii de vîrstă școlară. Și învățămîntul de 7 ani a devenit general. În cele 12 clase V-VII au fost cuprinși 358 de elevi. Tot mai mulți tineri învăț acum la școala medie. În anul școlar 1957/1958 în clasele VIII-X au fost cuprinși 171 elevi, iar în anul care urmează vor fi peste 270.

Terzi Petre, fiu de muncitor, n-ar fi putut să urmeze școala medie în trecut. El a învățat însă în anii puterii populare, cînd școala nu mai este a celor avuți, ci a poporului. Acum își continuă studiile la Institutul politehnic din București. Ca ei sînt mulți. Pînă la muncitorilor ai colectivității urmează toți acum școala de 7 ani, iar majoritatea își continuă studiile la școala medie, la școli profesionale, tehnice sau pedagogice, în învățămîntul superior. Ei nu mai trebuie să plătească nici taxe școlare mari, nici gaze scumpe, pentru că au la dispoziție internate, cămine, burse.

Regimul democrat-popular a creat posibilități de învățare și pentru cei înșiși în întunec de regimul trecut. Vasile Turcanu n-a putut să învețe pe cînd era copil. Trebuia să-i ajute pe tatăl său la paza vitelor. Acum nu numai că a devenit știutor de carte, dar este unul dintre cititorii cei mai activi ai bibliotecii. De altfel, neștiința de carte a fost lichidată în întreg raionul. Peste 6.800 nestituri de carte au învățat în anii puterii populare să scrie și să citească. Majoritatea lor sînt astăzi membri ai gospodăriilor agricole colective și ai întovărășirilor. Raionul este gospodărit în întregime.

Înaintea de 23 August 1944, în tot raionul Slobozia erau numai 4 grădinițe, cu 140 de copii. Acum sînt 35 de grădinițe, în care sînt cuprinși peste 1400 de copii. Pînă la reforma învățămîntului în raion erau numai 168 de posturi de învățători. Astăzi lucrează în raion 254 de învățători, care instruiesc și educă 7.886 de elevi - toți copiii de vîrstă școlară.

Nu mai citiva copii dintr-un sat - fiii bogătașilor - reușeau în trecut să intre la gimnaziu. De la eliberarea țării noastre, în raion s-au înființat însă 23 școli cu clasele V-VII, în care au fost cuprinși 1973 elevi. În anul care urmează, numărul elevilor din clasele V-VII va crește mult, ca urmare a aplicării recentei Hotărîri a Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în comunele și satele care au școli de 7 ani.

În anul 1936/1937, în comuna Amara erau 100 copii în vîrstă de 7 ani, dar numai un singur învățător pentru clasa I. Se întelege că, în asemenea condiții, n-au putut fi cuprinși în școală nici jumătate din numărul copiilor. Față de cele 168 de cadre didactice existente în raion înainte de 23 August 1944, numărul educatoarelor, al învățătorilor și profesorilor a crescut astăzi la 459.

Cu 14 ani în urmă, la lipsa de învățători se adăuga lipsa de săli de clasă. Și în această direcție s-a făcut mult. Numai în perioada 1952-1957 în raion s-au construit 12 localuri de școală cu 36 săli de clasă, în afară de 19 săli de clasă construite sau amenajate pe lângă localurile existente.

Că școala și-a deschis larg porțile pentru fiii oamenilor muncii, că a devenit cu adevărat o școală a poporului, se vede nu numai în raionul Slobozia, ci în întreaga noastră țară. Față de jumătate din numărul copiilor de vîrstă școlară care frecventau școala primară în timpul regimului burghez-moșieresc, astăzi au fost cuprinși în clasele I-IV toți copiii de vîrstă școlară.

Învățămîntul de 7 ani, creație a regimului democrat-popular, este grații, la îndemina tuturor și va deveni general în toate satele și comunele care au școli de 7 ani.

Numărul școlilor medii, al școlilor profesionale și tehnice, al institutelor de învățămînt superior a crescut mult. S-au creat numeroase școli serale și cursuri fără frecvență, în care sînt cuprinși zeci de mii de oameni ai muncii dorinți de învățare. Marea majoritate a elevilor și studenților o constituie astăzi fiii muncitorilor și țăranilor muncitori.

An de la anul democrat-popular înfăptuiește politica partidului de dezvoltare și întărire a școlii și investește mari mijloace materiale pentru ridicarea nivelului de cultură al maselor.

Oamenii muncii din patria noastră se mîndresc cu școala nouă, o sprînjină și o iubesc, pentru că este a lor, pentru că li-a ajutat să alunge întunericul și neștiința, să vadă rosturile vieții noi.

COSTIN MIHAI

● Pentru a pregăti pe copiii de 3-7 ani pentru școala elementară și a risă productivitate femeilor mame, să participe la activități economice, sociale și politice în anii puterii populare, învățămîntul preșcolar a luat o largă extindere. În 1936/1939 funcționau numai 1577 instituții preșcolare cu 99.787 copii. Pînă în anul 1957/1958 numărul acestora a crescut la 50.787, în care au fost cuprinși 521.141 copii.

IN FOTOGRAFIE: Copiii de la o grădiniță din cartierul Zentari.

Elevii au îndrăgit munca practică

● Înd elevii din clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a ale școlii medii nr. 4 au avut în perioada 2-14 iunie a.c. vor lucra la atelierul „Grivița Rosie” nu o singură dată, pe săptămîni, ci au lucrat în timpul anului, ci în fiecare zi, au fost cuprinși de un adevărat entuziasm. Fiecare se gîndea la ceea ce va putea face în această vreme. Adrian Ionescu din clasa a VIII-a avea de sfeluit piese de aluminiu - suporturi pentru barele care urmau să fie instalate în mașina. Mircea Firuțu trebuia să termine garniturile pentru cutiile de stangare de la cilindri locomotivelor, care erau necesare ca să nu se ajungă timpul pentru a înfăptui tot ce și-a pus în gînd, unul ca Mircea Firuțu au cerut chiar să lucreze în atelierul întreprinderii opt ore în loc de patru cite erau programate.

Nu numai vîrstă de dintr-o conducere școlii nr. 4 avînd sprînjina atelierelor „Grivița Rosie” a hotărît să organizeze pentru elevi practica în producție și în atelierul de mecanică. Măsură intră cu mult așteptările pedagogilor. Lucrînd sub îndrumarea mașinistilor și a profesorilor de specialitate din școală, ajuți cu grijă părintească de muncitorii, tehnicienii și inginerii atelierelor, cei peste 500 de elevi care au efectuat practica în producție sînt acum stăpîni pe cunoștințele tehnice largi, știu să lucreze la mașini, execută piese cu care școala se poate mîndri pe drept cuvînt. La sfîrșitul acestui an școlar elevii clasei a X-a „P” au dat și un examen la lucrări practice, în care 43 de elevi au dovedit cu acest prilej că și-au însușit cunoștințele și deprinderile practice dobîndite în atelierul de mecanică și în atelierul de mecanică. Pentru fiecare meserie, la sfîrșitul anului școlar, o dată cu absolvirea clasei a X-a, se vor organiza concursuri de meserie de strungari, frezori etc.

Ce sînt în stare să execute elevii

s-a văzut cu desăvîrșire la expoziția organizată nu de mult în Capitală. Tinerii tehnicieni de la școala medie nr. 4 au expus aici câteva piese care cuprind bulnare, piese și alte piese pentru vagoane și locomotive, releeuri, transformatori de radio etc.

Asesmena lucrării au învățat să facă minime lucrări ale elevilor noștri și nu numai că și știu să muncească, forța însemnat este faptul că au îndrăgit munca practică, producția, că au făcut de ea o atitudine nouă - atitudine caracteristică omului socialist. Se vede că această atitudine a lor și în lucrurile mărunte - în grînja cu care își lucrează locul de muncă, în țesutul uniformelor, în lucrurile mici, însemnate, cum este cleștera drumului în viață. Sute și mii de tineri din școlile noastre de cultură generală vor să intre după terminarea clasei în activități în producție și se gîndesc de pe acum cu emoție și cu bucurie la ziua în care vor desfășura activitatea în marea armată și la clasele muncitorești. Asemenea reacție a început să dea realizarea sarcinilor învățămîntului profesional. Partidul și guvernul se preocupă în permanență de creșterea tuturor condițiilor pentru ca aceste sarcini să poată fi îndeplinite în școlile patriei noastre. Numai în Capitală funcționează în prezent 39 de ateliere proprii de compănire și de lăcășuire în cadrul a 28 de școli. Alte 35 de școli au reușit să-și asigure sprînjina difuzării întreprinderii și a efectivei activității practice a elevilor în atelierul acestora.

În fiecare an sînt create noi ateliere, sînt îmbogățite cu mașini și cu scule cele existente. Se dau în folosință noi loturi experimentale etc. În parcurile practice în producție de la sfîrșitul acestui an școlar, elevii școlilor de cultură generală au avut posibilitatea să-și întreprindă activitățile practice în producție pe care au desfășurat-o în atelierelor școlilor, în întreprinderi, pe parcelele experimentale, în gospodăriile agricole de stat și colective.

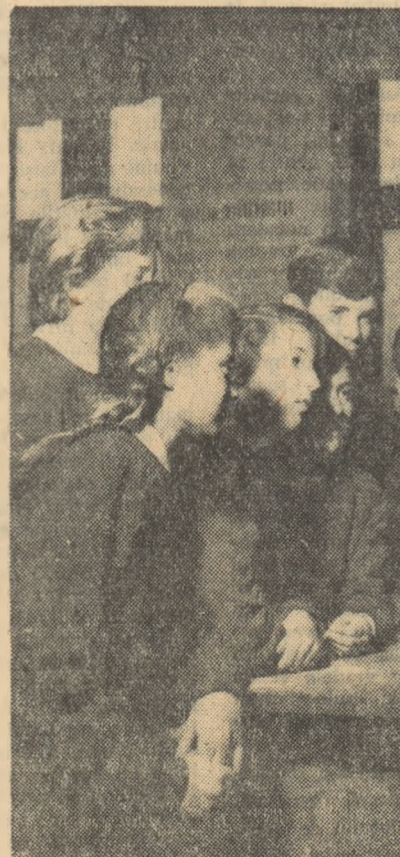
Dacă în anul școlar 1956-57 au fost introduse lucrări practice în 40 de școli de 7 ani și în 82 școli medii, în anul școlar 1957/58 au fost introduse astfel de lucrări la încă 99 de școli de 7 ani și la 101 școli medii. De asemenea numărul total de școli în care se vor efectua lucrări practice de atelier va trece de 400.

Pe zi ce trece politizarea învățămîntului devine o preocupare de căpetenie atît pentru cadrele didactice cit și pentru organele învățămîntului. În parcurile practice în producție, în această privință din partea întreprinderilor și unităților agricole socialiste, din partea sfîrșitorilor populare, a părinților, constituie o dovadă graitoare a faptului că problema legăturii școlii cu viața și creșterii unui tineret multilateral pregătit a devenit o cauză comună a tuturor oamenilor muncii din patria noastră.

V. POPOVICI

● În trecut școala medie era o școală pentru fiii celor avuți, căci fiii muncitorilor și țăranilor muncitori nu reușeau decît rar să-și pătrundă în liceu și să termine cursurile. Astăzi școala medie și-a deschis larg porțile pentru fiii celor ce muncesc. Pe la 211 școli medii de cultură generală cu 29.004 elevi în anul 1936/1939, numărul acestora a crescut în anul școlar 1957/1958 la 369 unități, în care au fost cuprinși 85.619 elevi. În același timp a crescut mult numărul tinerilor ai oamenilor din producție care urmează învățămîntul mediu prin cursuri serale și fără frecvență. De la 12.535 elevi care urmau aceste cursuri în anul școlar 1950/1951, numărul lor a crescut la 70.711 în anul școlar 1957/1958.

IN FOTOGRAFIE: Elevii unei școli medii cercetînd piese din laboratorul de științe naturale.

C. MINCA

A CUM 14 ANI

● Era pe la începutul lunii septembrie 1944. Veste a cîntărilor istorice de la 23 August lusesse primită cu mare bucurie de către elevii școlii militare din Ineu și sîrșine în rîndurile lor un entuziasm de nedescris. În timp ce, în interiorul țării, gîrțile patriotice conduse de Partidul Comunist Român și trupele romine sprijinite de armatele sovietice lichidau grupările hitleriste, elevii școlii militare din Ineu așteptau cu nerăbdare să dea piept cu dusmanul cîmpitor. Chemarea partidului de a întoarce amele împotriva hitlerismului a trezit în inimile lor toată dragostea de patrie, iar ura împotriva cîmpitorilor fasciști, ura acumulată în unit de umilință și suferință, a izbucnit cu putere.

Aici, la Ineu, cu un an în urmă, adunase Antonescu pe toți absolvenții școlilor normale. Vola să facă din ultimele promoții de învățători o promoție de ofițeri de sacrificiu, să provoace noi jertfe pentru realizarea planurilor fasciste de cîmpitorie.

Si-a gresit însă socotelile, iar planurile i-au fost răsturnate de înaintarea victorioasă a armatelor sovietice și de asuprirea armată organizată și condusă de Partidul Comunist Român.

Școala militară de la Ineu se găsea aproape de granița de vest a țării. Deci după 23 August au urmat aici câteva zile de liniște, era de așteptat că forțele hitleriste vor încerca să treacă granița și să ocupe o poziție favorabilă de apărare pe linia Munților Apuseni, cu scopul de a opri șaua în Țria înaintarea armatelor sovietice și romine care veneau din interiorul țării.

Evenimentele care s-au desfășurat în zilele următoare au confirmat acest lucru. Chiar din primele zile ale lui septembrie, pu-ternice unități hitleriste și hor-thyste, care veneau din Iugoslavia și Ungaria, au trecut granița de vest. Toate școlile militare și unitățile de instrucție ce se gă-seau în această parte a țării au primit ordin să ocupe poziții de apărare pe linia pantelor de vest ale Munților Apuseni și să n-presă înaintarea inamicului. Împiedicîndu-i să pătrundă în trecătorile munților. Pentru adu-cerea la îndeplinire a acestui ordi-nu, școala militară din Ineu a ocu-pat poziții de apărare în secto-rul Mocoera-Tirnova, la est de Ineu, organizînd un puternic centru de rezistență pe dealul Mocoera. De această poziție aveau să se

slarme în curînd atacurile cîmpitorilor hitleristi și horthysti. Pe la jumătatea lunii septembrie, primele unități dușmane, formate din trupe de infanterie autopurtătoare și cavalerie, înfățișate cu unități de blindate au intrat în Ineu, de unde intenționau să pătrundă pe valea Crișului Alb spre Brad. Mulți dintre elevii școlii își amintesc de lupta săvîrșită atunci de elevul Ștefan Moise, care, de serviciu fiind la centrala telefonică din Ineu, a asigurat legăturile de comunicații pînă în momentul cînd tancurile horthyste hurlau chiar sub ferestrele clădirii. El a dat atunci dovadă de multă bărbăție. Pentru a nu lăsa centrala telefonică în minile inamicului, a smuls-o din legătură și, cu ea în spate, s-a retras spre Mocoera prin ploaia de gloanțe, apărîndu-se de infanteria horthystă cu grenade și ralele de pistol automat.

A doua zi avea să urmeze lupta prin care elevii școlii militare din Ineu au batut calea coloanelor inamice, care vroiau să străbată pe șoseaua Mocoera-Buteni pînă la valea Crișului Alb. În primele ore ale dimineții, pe șoseaua dinspre Ineu au apărut câteva autoturisme, cu scopul de a face o recunoaștere și de a descoperi pozițiile noastre. Minile elevilor s-au înclăștat pe arme. Cu toate că ardeau de nerăbdare să deschidă locul, s-au stăpînit. Trebuia asigurată suprașovietă. După ce au venit pînă aproape de poziția noastră, tancurile inamice au lăsat calea întoarsă și nu după mult timp, pe cele trei șosele care se întîlneau în fața dealului Mocoera au apărut coloanțele fasciste. Elevii au lăsat pe încoace să se apropie pînă la distanța minimă. A-tunci o ploaie de foc s-a abătut asupra acestuia. Mitralierele, brandurile, tunurile antiaer au lăcut un baraj de netrecut. În scurt timp coloanțele inamice au fost împinse înapoi. O unitate de ciclisti care se afla în fruntea coloanelor inamice a fost aproape complet nimicită.

De trei ori au încercat fasciștii în cursul zilei să străpungă pozițiile noastre și de fiecare dată au fost respinși cu mari pierderi. Ei s-au lăsat pe încoace să se apropie pînă la distanța minimă. A-tunci o ploaie de foc s-a abătut asupra acestuia. Mitralierele, brandurile, tunurile antiaer au lăcut un baraj de netrecut. În scurt timp coloanțele inamice au fost împinse înapoi. O unitate de ciclisti care se afla în fruntea coloanelor inamice a fost aproape complet nimicită.

De trei ori au încercat fasciștii în cursul zilei să străpungă pozițiile noastre și de fiecare dată au fost respinși cu mari pierderi. Ei s-au lăsat pe încoace să se apropie pînă la distanța minimă. A-tunci o ploaie de foc s-a abătut asupra acestuia. Mitralierele, brandurile, tunurile antiaer au lăcut un baraj de netrecut. În scurt timp coloanțele inamice au fost împinse înapoi. O unitate de ciclisti care se afla în fruntea coloanelor inamice a fost aproape complet nimicită.

O unitate horthystă a reușit spre seară să cadă în aperele școlii Mocoera, unde se găsea postul de comandă al școlii. Ochișii pozițiile noastre stricucădu-se prin lozincile de porumb. La în-terea inamicului, cei ce se aflau la postul de comandă nu și-au pierdut cumpătul. Oșierii, agenții de legătură, conducătorii au pus mîna pe arme și grenade și, prim-o-lupă scurată dar înversnată, au lichidat unitatea inamică. Cei cîntiva fasciști rămași în viață s-au predat imediat.

O altă dovadă a bărbăției și curajului de care au dat dovadă învățătorii de la școala militară din Ineu o constituie următorul fapt. În urma unui detasament atacat inamicului, un grup de fasciști se ascunseseră în lanurile de porumb din apropierea poziției noastre și instalase două cuburi de arme automate care înleau sub loc sectorul companiei a IV-a. La caderea întunericului, două grupe de elevi voluntari au trecut ca-nalul Morilor și, apropiindu-se de cuburile inamice, le-au distrans cu grenade, lînd cîntiva prizonieri.

Deși mult superioare ca număr și armament, forțele cîmpitorilor n-au reușit să înfrîngă rezistența elevilor și să străpungă apărarea lor. În zilele care au ur-mat, ei au dat peste cap noi atacuri ale iasciștilor, care n-au putut pătrunde pe valea Crișului Alb. În același timp, atacurile hit-leristilor pe valea Mureșului și a Crișului Negru s-au lovit de rezistența eroică a elevilor școlii militare de la Radna și Tinca.

Victoriile obținute în slăvirea înaintării inamicului și îndeplini-re misiunii incredinate au produs în rîndurile elevilor școlii mi-litare din Ineu o mare bucurie. Această bucurie s-a transformat într-un entuziasm de nedescris la citeva zile după aceea, cînd în sectorul respectiv au sosit primele unități ale armatelor sovietice. Cot la cot cu ostașii sovietici, e-levii au trecut la atac, participînd la alungarea cîmpitorilor hitler-isti de pe pămîntul patriei noas-tre.

Reparțiții nu peste mult timp la regimente, mulți dintre elevii de la Ineu au plecat din nou pe frontul antihitlerist, participînd la zdrobirea fascismului. Cei mai mulți dintre ei muncesc astăzi ca învățători în satele patriei noastre și își aduc aminte cu mîndrie de neuitate acțiunile de acum 14 ani.

TINERI

cu care se mîndrește industria noastră

● S-a format o tradiție ca în fie-care an, atunci cînd muncitorii, avîntați în întrecerea socialistă, cinsteș prin noi fapte ziua de 23 August, mărăta sîrbă-toare a eliberării patriei, uzinele și fabricile din întreaga țară să-și sporească efectivul cadrelor calificate, primind o nouă promoție de absolvenți ai școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maistri.

Ca și în ceilalți ani, și în anul acesta pe porțile uzinelor, ale mi-nelor, ale sanțierelor au pîsit cu entuziasm, plini de încredere în forțele lor și dorinți de fapte mari, mii de tineri educați în spiritul dragostei și devotamentului față de patrie și de partid, în spiritul dragostei față de muncă și me-serie. Ei reprezintă promoția de muncitori și tehnicieni a anului școlar 1957/58.

În aceste zile, numărul lucrăt-oriilor de la uzinele „Mao Tze-dun” a crescut cu încă 170 de tineri strungari, turnători, cazanji, frez-ori și sudori. Școala profesională de pe lângă uzinele „Semănătoa-rea” a dat producției încă 116 lă-căuși, turnători și forjari, iar grupul școlar „Steagul Rosu” din Orașul Stalin, pe lângă sute de muncitori bine pregătiți în meseria lor, a dat uzinelor și un număr de 78 noi maistri. Unitățile petrolifere din Valea Prahovei au primit și ele noi cadre de distilatori, me-canici pentru utilajul de rafinare, lă-căuși de conducte și laboranți. Numai centrul școlar Petrol-Chi-mie din Ploiești a dat în acest an unităților petrolifere 230 de muncitori calificați și 30 de maistri. Sute de mineri, mecanici și electricieni de mină au dat în acest an grupu-riile școlare din Săsar, Petroșani, Cimpulung-Muscel, Anina. Între-prinderile industriei bunurilor de consum au primit, la rîndul lor, noi filatori și țesători, preparatori de produse zaharoase și conserve, cînzari și croitori.

Un îndemn puternic în activi-tatea creatoare a noii promoții de muncitori și tehnicieni îl constituie dragostea părintească cu care ac-știa sînt înconjurați de muncitorii vîrstnici, ca și exemplul frumosilor în producție - absolvenți din serii mai vechi ale școlilor profesionale. Tinerii care și încep acum munca la uzinele „Semănătoarea” vor toți să lucreze la fel ca lăcătușul ino-vațor O. Vasilescu sau ca turnă-torii frumosi Ion Mihalcea și Păun Birlog, iesii și ei din școlile pro-fesionale. Tineretele muncitoare de la „Industria Bumbacului A” din Capitală vor să fie la fel ca uter-mista Petre St. Maria, conducătoarea unei brigăzi de filatoare frun-tate, care, desi a absolvit doar cu puțin ani în urmă școala profesio-nală, este renumită în întreaga țară pentru rezultatele obținute în producție. „Ordinul Muncii”, care i-s-a conferit nu de mult, oglîndește prețuirea pe care statul nostru de-mocrat-popular o acordă cadrelor tineri.

Numeroase scrisori de mulțu-mire primite de conducerea școlii profesionale din partea multor întreprinderi din țară, în care se subliniază aportul adus de tinerii absolvenți la realizarea planurilor de producție, au dat de la unele de mîndrie inimile cadrelor didac-tice care i-au educat și format. Școala profesională de ucenici din Suceava, bunăoară, se poate mîndri pe drept cuvînt cu absolvenții Au-rel Polivanov, lucrător la între-

prinderea „Productia”, Gheorghe Pop și Teaciu Gheorghe, frunții în producție la combinatul „Ber-nath Andrei” sau Gheorghe Cra-mariciu, inovator la atelierul C.F.R. din Pașcani. La fel, școala pro-fesională metalurgică din Sibiu se mîndrește cu foștii ei ucenici Ion Prodan și Wilhelm Breckner, rea-lizatorii a două inovații la Combi-natul chimic nr. 1.

Numerosi absolvenți ai școlilor profesionale, desfășurînd o activi-tate rodnică în producție, au fost trimisi de întreprinderile respec-tive să urmeze cursurile școlilor tehnice de maistri. Din cei peste 12.000 elevi ai acestor școli, foarte mulți sînt foști absolvenți ai școl-ilor profesionale, iar prin grija par-tidului și guvernului, mulți tineri muncitori urmează azi cursurile învățămîntului superior de speci-alitate în țară, în U.R.S.S., și în ță-rile de democrație populară. Nu-meroși absolvenți ai școlii pro-fesionale metalurgice din Roman, de pildă, sînt azi studenți ai Insti-tutului politehnic din București. Mai-strul oțelărilor Valer Lăbuneț, absolvent al grupului școlar din Hunedoara, s-a perfecționat în munca sa lucrînd alături de speci-alității sovietici în marile uzine

I. DORIAN

● După 23 August 1944 și îndesubi după reforma învățămîntului, școlile în limbile materne ale minorităților naționale, despre care nu se putea vorbi în trecut, a luat o mare extindere. În cele 1.126 instituții de învățămînt preșcolar și 2.368 școli și școli de cultură generală frecven-tate în anul școlar 1957/1958 de 268.962 copii și elevi, învățămîntul se preda în limbile materne ale celor 15 minorități naționale din țara noastră.

IN FOTOGRAFIE: O oră de curs la școala elementară cu limba de predare bulgară din București.

CADRE DE NADEJDE PENTRU AGRICULTURĂ

● Se întinsele oare ale patriei, la gospodăriile agricole colective și de stat, în stațiunile experimentale și în S.M.T.-uri lucrează azi mii și mii de tineri absolvenți ai școlilor și institutelor agricole.

Folosind mijloacele de mecanizare cele mai moderne, aplicînd în viața noile currieri ale științei cadrelor din agricultură muncesc cu entuziasm, obținînd an de an recolte tot mai îmbogățite.

Statul nostru democrat-popular acordă o deosebită atenție dezvoltării și îmbunătățirii continue a învățămîntului agricol de toate gradele. Rețeaua școlilor profesionale și tehnice agricole a fost extinsă an de an, ajungîndu-se azi la un număr de 192 școli profesionale, cu peste 21.000 de ucenici, față de 28 școli cite existau în perioada regimului burghez-moșieresc. În trecut existau în țara noastră doar 3 școli medii agricole. Astăzi funcționează un număr de 73 de școli agricole tehnice și tehnice de maistri care cuprind peste 6.000 de elevi. În regimul burghez-moșieresc ex-ștau în țara noastră doar 4 facultăți cu caracter agricol, în timp ce astăzi avem 5 institute de învățămînt superior agromonic, în care se pregătesc peste 5000 de studenți.

Comentarii cu dezvoltarea învățămîntului agricol a fost largită și baza lui materială. A crescut necontenit numărul săliilor de clasă, al atelierelor și laboratoarelor, Gospodăriile didactice, înzestrate cu uti-lajul cel mai modern, ajută viitoarelor cadre pentru agricultură să imbine teoria cu practica, să dobîndească o pregătire temeinică. Bunoară ucenicii și elevii centrului școlar agricol din R. Sărat, desfășurîndu-și activitatea practică pe cele 300 hectare ale gospodăriei didactice au reușit nu numai să-și îmbogățesc cunoștințele practice de speciali-tate, ci și să obțină o producție agricolă sporită, de 2400 kg grîu, 2300 kg orz, 2400 kg porumb, 2058 kg mazăre și 1757 kg seacă la hectar. Nu-l de mirare deci că gospodăria centrului școlar agricol din R. Sărat deține drapelul de gospodărie frunțasă pe raion.

Demn de remarcă este faptul că acest centru școlar, care are o existență de 54 de ani, a dat agriculturii în anii puterii populare 1425 de cadre calificate, ceea ce reprezintă de trei ori mai mult decît numărul total al absolvenților acestei școli în perioada 1904-1944. Mulți dintre absolvenții din ultimele serii ai centrului școlar agricol din R. Sărat sînt azi ingineri, cercetători științifici, conducători ai unor unități agricole socialiste, Elena Nestoreanu și Elvira Ticolea, de pildă, au studiat în institutele agricole din U.R.S.S., prima lucrînd azi la I.C.A.R., iar cea de a doua conducînd o gospodărie colectivă din raionul Brăila. Nica Popa, Vasile Moisoiu, Ion Costache, Ion Pădineanu sînt azi ingineri agronomi.

Hotărîile luate cu prilejul Constituirii pe țară a țăranilor și lu-crătorilor din sectorul socialist al agriculturii, care s-a ținut în primă, vora acestui an la Constanța, deschid perspective și mai largi învățămîntului nostru agricol, care va deveni un învățămînt de masă. Con-form acestor hotărîri în clivă ai agricultura noastră trebuie să pre-mescă peste 20.000 de cadre cu studii superioare și circa 80.000 cadre tehnice cu calificare medie. Pentru realizarea acestor sarcini, în noul an școlar numărul școlilor agricole ale Ministerului Agriculturii și Sil-vicei și ale sfaturilor populare va crește simțitor, astfel că în fiecare raion să existe cel puțin o școală cu caracter agricol. Pentru asigurarea unei temeinice instruirii, practici ucenicii și elevii din școlile agricole se va desfășura în gospodăriile didactice, în cele mai înzestrate gospodării agricole colective și de stat, în stațiuni experi-mentale și în S.M.T.-uri.

Un mare număr de cadre pentru agricultură li dau și școlile de 7 ani, îndesubi acelea din mediul rural. Practica desfășurată de elevii acestor școli pe loturile experimentale le-a dat posibilitatea să-și for-meze importante deprinderi de muncă în agricultură, să îndrăgească această muncă. Pentru ca viitorii absolvenți ai școlilor de 7 ani din mediul rural să-și însușească și mai temeinice cunoștințe și deprinderi agricole, începînd cu noul an școlar în clasele a V-a se vor studia științele agricole, al căror studiu se va extinde în anii următorii la clasele a VI-a și a VII-a. Această măsură va contribui la înarmarea absolvenților școlilor de 7 ani de la săte cu cunoștințe teoretice și practice ce le vor fi de un real folos în obținerea unor producții agricole sporite.

Înfațpînînd politica leninistă a partidului nostru cu privire la creș-țerea unor cadre capabile să organizeze și să conducă marea producție agricolă socialistă, s-a introdus în agricultură toate currierile științei, profesorii din învățămîntul agricol de toate gradele, ca și cei din școlile de 7 ani, își dau contribuția lor nobilă la dezvoltarea patriei noastre pe drumul socialismului victorios.

GH. ANDREI

● Invățământul de 7 ani creat prin reforma învățământului din 1948 a devenit general și obligatoriu în orașe, centre muncitorești și centre raionale. În anul care urmează va fi generalizat în toate comunitățile și satele care au școli de 7 ani în 1948-1949, primul an de pregătire reformei învățământului, au funcționat 3549 unități școlare cu clasele V-VII în care au fost cuprinși 284.450 elevi. Până în anul școlar 1957/58 numărul acestor unități a ajuns la 4633 în care au fost cuprinși 438.039 elevi, față de 770 gimnazii și cursuri inferioare de liceu care au fost în 1938/39, cărora le corespund clasele V-VII de astăzi și care cuprindeau de patru ori mai puțini elevi.

IN FOTOGRAFIE: O școală construită de curând la 1360 metri altitudine, în comuna Fundata, regiunea Stalin.

INVĂȚÂND de la prietenii noștri sovietici

Srietenia cu poporul rus are rădăcini adânci în trecutul istoric al poporului român. Această prietenie s-a întărit și a căpătat un conținut nou, mult mai bogat, în timpul luptei comune pentru eliberarea patriei noastre, în focul luptei împotriva fascismului. În munca și lupta pentru îndeplinirea țelurilor comune — de a făuri o viață nouă și fericită pentru toți cei ce muncesc, de a asigura pacea și liniștea întregii omeniri.

De la prietenii adevărați poți învăța multe. Și noi am învățat într-adevăr multe de la prietenii noștri sovietici. În anii puterii sovietice ei au acumulat o uriașă experiență în toate domeniile construcției socialiste. Această experiență a constituit și constituie pentru poporul român un neprețuit tezaur, un izvor permanent de învățăminte, care ne-a ușurat mult calea spre socialism, spre o viață liberă și fericită.

Folosind și aplicând experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a oamenilor sovietici, în condițiile concrete ale patriei noastre, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român noi am reușit ca, în această perioadă istorică scurtă, să realizăm progrese însemnate în domeniul construcției de stat, economice și culturale. Dintr-o țară înapoiată din punct de vedere economic, Republica Populară Română a devenit o țară în care se dezvoltă o puternică industrie socialistă și o agricultură înaintată. În anii care au trecut de la eliberarea țării, știința și cultura noastră au înflorit așa cum n-au putut să înflorească niciodată în trecut.

Călușindu-se după învățătura marxist-leninistă și folosind experiența sovietică în domeniul învățământului, regimul democrat-popular a pus bazele unei școli noi, ale școlii pentru toți cei ce muncesc, la a cărei temelie stau principiile marxist-leniniste despre educație, concepția materialist-dialectică despre natură și societate. Experiența învățământului sovietic ne-a ajutat ca, prin reforma învățământului, să dăm școlii noastre o structură nouă, corespunzătoare cu sarcinile construcției socialiste și un conținut nou, potrivit intereselor celor ce muncesc. Invățământul și-a descurcat larg porțile pentru fiii oamenilor muncii, a devenit mijlocul principal în revoluția culturală, un factor important al progresului cultural al poporului și principala sursă rigida în sistemul de pregătire a cadrelor necesare construirii socializmului.

Experiența învățământului sovietic a constituit un sprijin de mare valoare de tinerii satului la căminele date. Cînd vine un film nou, sala cinematografului din comună este nemăcarpătoare. Despre astfel de lucruri nu se pomenea în trecut. Ele au devenit posibile numai datorită eliberării patriei noastre de sub jugul fascismului și sint roade ale regimului democrat-popular, ale politicii partidului care ne conduce spre o viață nouă.

GRIGORE GR. DECA
Invățător
Școala de 7 ani din comuna Afumați, raionul Bălănești

preț în lupta pentru înlăturarea concepțiilor idealiste, neștiințifice de care era îmbibată școala veche, pentru elaborarea unor programe și manuale școlare noi, cu un înalt conținut științific. În primul an de aplicare a reformei învățământului școala noastră a folosit chiar o serie de manuale traduse din limba rusă, pînă cînd, pe baza experienței acumulate, s-a putut trece la elaborarea unor programe și manuale originale.

De la pedagogii sovietici au învățat pedagogii noștri să acorde educației locul cuvenit în viața socială și să pună la baza ei concepții științifice. Care dintre învățătorii și profesorii noștri nu s-a simțit mai înarmat și nu a căpătat o imagine clară asupra dezvoltării individului în urma studierii învățăturii lui I. P. Pavlov cu privire la activitatea nervoasă superioară! Ei au început să vadă în fiecare copil și tânăr omul de miine al societății noastre socialiste, să-l respecte și să-l iubească, să scoată la iveală și să cultive cele mai nobile trăsături ale lui.

Invățînd din pedagogia sovietică, în ceea ce privește asigurarea conținutului științific al învățământului și educarea comunistă a tineretului, știința noastră pedagogică a făcut însemnate progrese. Cine nu prețuiește bogata literatură metodică sovietică, care ne-a luminat primii pași pe calea noilor metode de predare și educație! Nu mai vorbim de întreaga literatură pedagogică sovietică, care a căpătat o înaltă prețuire în rîndul pedagogilor noștri și care ne oferă generalizări teoretice a unei bogate experiențe în domeniul învățământului. Lucrările unor pedagogi ca Șimbirev, Ogorodnikov, Kairov, Skatkin, Novikov, Osipova și alții sînt astăzi nepăsate din bibliotecă fiecărui învățător și profesor. În această literatură, învățătorii și profesorii noștri găsesc răspuns la problemele care-i preocupă, îmbold în cercetarea diferitelor aspecte ale muncii instructiv-educative și sprijin în rezolvarea greutăților pe care le întîmpină în munca lor. Numerele și operele multor pedagogi sovietici au căpătat un mare prestigiu în rîndurile pedagogilor din Republica Populară Română, care găsesc în știința pedagogică sovietică un valoros îndrumător. Îndeosebi opera marelui pedagog A. S. Makarenko este profund iubită și studiată de către cadrele didactice din patria noastră. Nu există la noi realizări în domeniul educației în care să nu se resimțim influența ideilor acestui mare pionier al pedagogiei noi, socialiste. Mii de educatori s-au inspirat din acest izvor prețios în rezolvarea problemelor privind formarea colectivului de elevi, educarea disciplinei constante, educația prin muncă, în problemele educației morale și ale educației în familie.

Sarcinile realizării învățământului politehnic în școala de cultură generală, ca mijloc principal al legării cunoștințelor predate în școală de viața de practică, au ridicat în fața pedagogilor noștri probleme multiple. Și în această direcție principalul nostru sprijin îl constituie experiența școlii sovietice. Vizitele în Uniunea Sovietică ale oamenilor școlii din țara noastră, valorosul material documentar pe care ni l-au pus la îndemîna pedagogii sovietici ne-au ajutat să clarificăm multe din aceste probleme, să înțelegem în mod just căile și formele prin care se realizează sarcinile învățământului politehnic. Avînd acest ajutor am și izbutit să facem primii pași și să obținem primele succese pe calea politehnicizării învățământului.

Experiența pedagogilor sovietici ne-a ajutat să acordăm familiei un rol important în opera de educație, să privim cu alți ochi colaborarea dintre școală și familie și să ne sprijinim pe ea.

În activitatea învățătorilor și profesorilor sovietici au găsit pedagogii noștri un minunat exemplu de muncă creatoare, de devotament pentru cauza școlii și a poporului muncitor, pentru înflorirea patriei și au învățat că este o adevărată mîndrie să slujești într-o școală în suflețită de scopul nobil de a forma un om nou, care să lupte pentru fericire și progres. Vizitele pedagogilor și oamenilor sovietici în patria noastră sînt întodeauna prilejuri de învățăminte. Sfaturile și îndrumările pe care ni le dau ei în orice ocazie sînt primite cu mult interes, iar modestia și seriozitatea cu care ne împărtășesc din experiența lor sînt apreciate cu căldură. Nu mai vorbim de prietenia și dragostea cu care sint întîmpinați cei ce vizitează Uniunea Sovietică, cu care le sint arătate realizările obținute în școlile sovietice și în întreaga societate sovietică, cu care le sint explicate metodele de muncă folosite.

Înfăptuirile dobîndite în domeniul învățământului, în dezvoltarea școlii și în îmbunătățirea conținutului ei, la fel ca înfăptuirile dobîndite în toate ramurile construcției socialiste, au fost posibile datorită conducerii înțelepte a Partidului Muncitoresc Român și ajutorului permanent primit din partea Uniunii Sovietice. Nouă ne este infinit mai ușor să progresăm într-un timp scurt pe această cale pentru că ea a fost parcursă de oamenii sovietici înaintea noastră, pentru că avem la îndemîna experiența lor, avem de unde învăța.

Acum, cînd se împlinesc 14 ani de la eliberarea patriei noastre, înfăptuiri cu ajutorul mării Uniuni Sovietice, gîndurile noastre se îndreaptă încă o dată, cu frățească prietenie, spre oamenii sovietici, cărora le sintem recunoscători din adîncul inimii pentru imensul sprijin pe care ni-l acordă, pentru tot ceea ce ne-au învățat.

T. MAREȘ

Dragoste de patrie

Se rebusă să vă spun că de la început elevii cu care am stat de vorbă m-au atras prin firea lor vioasă, prin exuberanța caracteristică adolescenței și, mai ales, prin modestia și buna-cuviință cu care mi-au răspuns la întrebările puse și care este, fără îndoială, rodul unei munci de ani de zile — munca atentă, plină de dragoste, a profesorilor prin mîna cărora au trecut.

„Era o după amiază senină, plină de mireasmă țară ale serii cînd am intrat pe poarta școlii medii „Ștefan cel Mare” din Suceava. Pe culoare se aflau băieți și fete de toate vîrstele, arși de soare, zgometoși, plini de voie bună, purtînd în spate rucsaci cu echipament sportiv, admirînd ierburile, fragmentele de roci sau cutii cu insecte, răsfoind caiete cu însemnări.

Venisem la școală să aflu ce metode folosec profesorii în munca de educare patriotică a elevilor. Și iată, puteam vedea nemijlocit efectul pe care l-a avut asupra elevilor această muncă. Una din metode fusesse desăvîșită: excursiile. Și pentru a cunoaște rezultatele peregrinărilor făcute împreună cu profesorii în țară și în regiune, i-am rugat pe elevi să-mi arate caietele de însemnări.

Rîndurile așternute de ei pe filele acestor cartone mi-au arătat odată mai mult că înerețelii țării noastre cunoaște și iubeste înfăptuirile prezentului, pe cei care construiesc astăzi o viață nouă, înfloritoare. Iată, bunăoară, ce și-a însemnat în caietul lui Nicolae Tarnovețchi: „Frumosă și bogată este regiunea noastră! După cite ne-au spus muncitorii, combinatul forestier „Bernath Andrei” poate sta a lături de cea mai modernă întreprindere forestieră din Europa. Și nu uităm: acum 10-12 ani nu era aici decît o neînsemnă fabrică.”

Dar parcă numai cu acest combinat ne mîndrim noi? Fabrica de lactoză are instalații la fel de moderne. Și mina de mangan de la Iacobeni are frumoase perspective de dezvoltare... Nu mai vorbim de satele noastre: gospodăriile colective din Roma au ajuns milioane.

În caietul lui Laurențiu Turcanu, secretarul organizației UTM pe școală, sint așternute următoarele însemnări: „Azi, organizația noastră a avut un mare succes. Sprijiniți de profesorii comunisti, utemiștii au organizat o întîlnire cu cîțiva dintre muncitorii fruntași de la fabrica de încălziminte „Străduința” din Ițcani. Tovarășul Avram Enciu, iată! Lici Enciu dintr-o VIII-a, ne-a vorbit despre grelele condiții în care erau siliți să lucreze în trecut muncitorii de la „Străduința”, despre condițiile tot mai bune pe care le

au azi, despre metodele folosite de ei pentru a ajunge să depășească norma. Vorbea simplu și cu căldură. Mi-a plăcut mult...”

Iată ce scrie în caietul lui Iulian Pot Ion din clasa a X-a: „...De multe ori am auzit vorbinduse despre dirigența și lupta din trecut a comunistilor. De multe ori am auzit la lecțiile de istorie despre Dojliana. Cîte nu ne-au povestit despre toate acestea tovarășii profesori Nicolae Ceredare sau Varvara Erachea! Dar am putut să-mi dau cu adevărat seama de toate suferințele îndurate în anii teroarea de către comunisti, acești oameni țari și curajoși, numai după ce am răsut bila cu care erau loviți, după ce am răsut hainele zdrențuite în care erau îmbrăcați, după ce am răsut celula H și tot acest iad care își insufla groază și aii, cînd închisoarea e transformată în muzeu, am simțit cu adevărat ce însemnă curaj, dirigență, hotărîre de comunist. Și am învățat să urăsc. Să-i urăsc pe toți acei care i-au condamnat la o astfel de viață pe fiii cei mai buni ai poporului...”

„Sinăia. Astăzi am vizitat castelul Peleș. Ce peisaj minunat, cite comori! Și cînd te gîndești că aici și-au dus viața de huzur cei mai mari trintori ai țării, în timp ce la Dojliana sufereau de foame cei mai buni fii ai ei...”

Din caietul lui Hosiuc Liviu: „...În Suceava și în împrejurimile ei am văzut cetatea lui Ștefan, bisericile și minăriturile ridicate de el, chilia pustnicului Daniil, muzeele. Am luat-o apoi în direcția Botșanilor. Tovarășul Alexandru Obadă, profesorul nostru de limba română, ne-a făgăduit că ne duce să vedem Ipoteștiul lui Eminescu. Și s-a fînt de curînt. Acolo am organizat un fel de seară literară... Ce plină de simțire a fost poezia închinată marelui poet de Pop Ioan din clasa noastră!”

„Am terminat de răsfoit ultimele foi ale însemnărilor făcute de elevi. Am citit și despre concursurile „Drumeții veseli” care au ca temă, de cele mai multe ori, probleme legate de istoria și geografia regiunii, despre munca la săpăturile arheologice din jurul cetății lui Ștefan, despre acțiunea de înfrumusețare a orașului și, mai ales, despre ajutorul dat în campania de recoltare a gospodăriilor colective și întovărășirilor din împrejurimi.

Multe lucruri frumoase sint în aceste caiete. Și toate arată că înereții din școlile noastre au o viață bogată în fața de ispravă, că se pregătesc cu sîrg să denină cetățeni vrednici ai țării care le este atît de dragă.

STELA NEAGU

Cu sprijinul larg al sindicatului

În anii puterii populare condițiile de viață și de muncă ale cadrelor didactice s-au îmbunătățit considerabil, constituind o dovadă grăitoare a griji și dragostei pe care Partidul Comunist și guvernul nostru muncitor o arată celor ce instruesc și educă tînăra generație a patriei noastre. La îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale cadrelor didactice, la ridicarea continuă a prețurilor lor ideologice, politice și profesionale, a nivelului lor cultural, a adus, sub conducerea partidului, o contribuție de mare însemnătate Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură.

Datorită sprijinului pe care l-au primit din partea sindicatului lor, un însemnat număr de învățători și profesori au primit în anii acestia locuințe corespunzătoare. De asemenea, li s-au repartizat cadrele didactice credite în valoare de peste 7 milioane lei pentru construcția de locuințe individuale. Un număr de 20.000 pedagogi din mediul rural au primit loturi individuale. S-a lărgit și aprovizionarea cadrelor didactice cu produse textile și încălziminte în rate. Numărul multor copii din învățămînt și al copiilor acestora trimisi la odihnă și în tabere a crescut și crește în fiecare an, în vara aceasta li s-a petrec concediul în case de odihnă sau sanatorii, la munte sau la mare peste 9.000 de cadre didactice. Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură a organizat de asemenea, în vara acestui an, 16 tabere de pionieri și școlari cu un efectiv de 4090 de copii.

Pentru a veni în sprijinul învățătorilor și profesorilor, sindicatul s-a preocupat în anii puterii populare de crearea caselor de ajutor reciproc. Cele 215 case de ajutor reciproc înființate în aceste tabere au fost depuneri de peste 22 milioane lei și au acordat cadrelor didactice, numai în valoare de 60.000 de imprumuturi în valoare de 40 milioane lei. În cursul aceluiași an s-au acordat cadrelor didactice ajutoare materiale nerestituibile în valoare de peste 300.000 lei.

Deosebit de mult s-a dezvoltat în ultimii ani acțiunea sindicatului în vederea ridicării nivelului ideologic, politic, profesional și cultural al învățătorilor și profesorilor. Cu sprijinul comitetelor regionale și raionale de muncă, comitetelor raionale și județene și cultură au cuprins în învățămînt politic un mare număr de cadre didactice, în regiunile Bala Mare, bunăoară, au fost cuprinși în diferite forme ale învățământului politic un număr de 3746 de învățători și profesori.

Consfătuirile de producție, interesantele lecții și celelalte forme ale schimbului de experiență organizate de comitetele raionale și județene au acordat celor care studiază fără frecvență sau la cursurile de perfecționare, aduc o contribuție de mare însemnătate la ridicarea continuă a pregătirii de specialitate a cadrelor didactice, la îmbunătățirea metodelor de muncă ale acestora. Totodată, cluburile și culturile roșii organizate de comitetele sindicale oferă pedagogilor prilejul de a-și lărgi necontenit orizontul profesional și cultural, de a face sport, excursii, de a-și petrece în condițiile cele mai bune și cit mai atractive ceasurile de odihnă. Chiar și numai un singur exemplu — bunăoară, acela că sindicatul a cheltuit într-un singur an (1957) 1.609.363 lei pentru munca culturală de masă (înstrăinarea bibliotecilor cu cărți, amenajarea cluburilor și a culturilor roșii, organizarea de biblioteci

volante la sate etc.) — este pe deplin grător pentru grija pe care o arată sindicatul nostru membrilor săi.

O mare dezvoltare a luat în anii puterii populare mișcarea artistică de amatori organizată de sindicat în rîndul învățătorilor și profesorilor. La recentul concurs al schiștelor de teatru, 17 echipe de dansuri, 7 orchestre, 14 brigăzi artistice de agitație și peste 50 de soliști vocali, recitatori și cititori artistici, totalizînd 4200 de învățători și profesori, în fiecare an sindicatul organizează pentru cadrele didactice excursii. În toate regiunile țării, în anul școlar trecut au participat la astfel de excursii peste 8000 cadre didactice, iar în anul acesta peste 15000.

Îngrîșindu-se îndeaproape de condițiile de trai ale cadrelor didactice, ajutîndu-le să muncască mereu mai bine, să-și dezvolte și să-și îmbogățească mereu pregătirea, Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură contribuie nemijlocit și într-o măsură tot mai largă la înflorirea învățămîntului nostru pus în slujba construirii socializmului.

Astăzi la Afumați

Cînd au arătat astfel satele și oamenii comunei Afumați? Niciodată! Eu m-am trezit tot prin aceste locuri, însă într-o altă comună Afumați. Plaurile aceste neslăbite cultivate ca grîu și porumb, care acum sînt aie colecții viștoare și întovărășirilor și de care mi-a simțit alții de leagă, mă dădea le priveam cu un sentiment de dușmănie. Era expresia unui nelămurit pe care tatăl meu — unul din copiii răscolitor de pe valea Dunării din 1907 — mi-o sîdise încă de mic copil în suflet împotriva moșterilor și a tuturor capotatorilor.

Ca fiu de învățător răzvrătit, urmasul de jandarmi și dat afară din învățămînt, nu prea eram privit ca ochi bun; de moșter și de slugăle acestora, care se aflau la conducerea comunelor. Dar faptul că mă asupreau n-a putut să mă îndrăgim. Dragostea mra față de copii, față de meseria de învățător, era mult mai puternică. Despre ceea ce am fost eu și alții ca mine pînă la eliberarea patriei noastre, despre viața de clăcași a majorității țărănilor comunei mele, vorbește o întreaga istorie. Dar astăzi sint fapte ce aparțin trecutului. Astăzi avem o comună Afumați nouă, cu oameni; noi și fapte mărețe.

În satul nostru toți țărăni muncitori sint fie membri ai gospodăriei agricole colective „30 Decembrie”, fie membri ai întovărășirilor agricole. Întreaga comună e cooperativizată. Copiii sint instruiți și educați în cele 4 grădinițe, și școlii de 4 ani și 2 școlii de 7 ani ale comunei. În fiecare sat din comună există camin cultural. Trei camine culturale funcționează în localități noi. În satul Boureni a fost construit și un nou local de școală.

Între familia mea, de învățător al zilelor noastre, și cea tot de învățător, a tatălui meu, de acum cîteva decenii, este o diferență ca de la cer la pămînt. Din cei 6 copii cîți avea tata, doar pe mine a putut să mă dea la o școală. La rîndul meu și eu am astăzi copii. Baiatul cel mare a devenit în anii regimului nostru inginer pentru mecanizarea agriculturii. Un alt băiat e mecanic. Una din cele două fete a absolvit școala tehnică agricolă, iar cea mai mică urmează cursurile școlii medii. Fiecare dintre noi își are astăzi rostul lui în viață. Acest curs firesc al vieții noastre noi îl întîlnim în majoritatea familiilor celor ce muncesc din comuna Afumați, din întreaga țară.

Pe lîngă numărul mare de tineri țărani muncitori harnici și pricepuți, în anii regimului democrat-popular în comuna Afumați s-a ridicat și o intelectualitate nouă. Dar tot mai multe gospodării de țărani muncitori în care altădată bîntuiau foamă și mizeria se ridică tineri ingineri, tehnicieni, tractoriști, învățători, oișeri etc. Dragostea pentru cultură se observă și la țărăni muncitori mai în vîrstă. Din rîndurile foștilor nestiutori de carte mulți au devenit cititori frecvenți ai bibliotecilor sătești, spectatori neplîșiși ai programelor culturale-arti-

stice date de tinerii satului la căminele date. Cînd vine un film nou, sala cinematografului din comună este nemăcarpătoare. Despre astfel de lucruri nu se pomenea în trecut. Ele au devenit posibile numai datorită eliberării patriei noastre de sub jugul fascismului și sint roade ale regimului democrat-popular, ale politicii partidului care ne conduce spre o viață nouă.

GRIGORE GR. DECA
Invățător
Școala de 7 ani din comuna Afumați, raionul Bălănești

● Invățămîntul profesional și tehnic asigură economiei naționale în continuă dezvoltare cadrele necesare de muncitori și tehnicieni. Pentru aceasta rețeaua școlilor profesionale și tehnice s-a dezvoltat foarte mult. Numărul școlilor profesionale a crescut de la 224 unități cu 39.250 elevi cîte erau în 1938/1939 la 410 unități cu 97.805 elevi în anul școlar 1957/1958. În afară de un mare număr de școli tehnice care cuprind zeci de mii de elevi, în anul școlar 1957/1958 au fost deschise școli profesionale și tehnice a dat agriculturii noastre 6575 muncitori și 2008 tehnicieni și maștri agricoli.

IN FOTOGRAFIE: Elevii ale școlii profesionale viticole din Odobesti făcînd polenizarea artificială.

Pedagogi din Delta

La Crișan, în inima Deltei Dunării, am cunoscut o școală care-și poate vorbi ca un manual de istorie.

Școala s-a înființat în Crișan o dată cu puterea populară. Adusă de puterea populară în locul negustorilor cherhanagii, al rachiului, al perceptorilor. La început pescarii au privit-o miraj și oarecum indifferenți. Erau atropae siguri că n-o să vină aici nici un învățător și nici un profesor. Spuneau că nimeni n-o să vrea să înfrunte iernile Deltei, cînd luni de zile apa ajunge pînă în pragul casei.

Iată însă că s-au găsit oameni care nu s-au temut de greutăți. Toți sint tineri. Sergiu Serbanovici, directorul școlii, a venit aici în urmă cu 7 ani. S-a căsătorit în sat și acum își construiește și casă.

Ne-am mai întîlnit anul trecut cu prilejul sărbătoririi „Zilei învățătorului” la Tulcea — îmi amintesc el.

Aflu de la colegii lui că la cea de a doua sărbătorire a „Zilei învățătorului” Sergiu Serbanovici a primit titlul de „învățător trunțos”. Alături de el muncesc încă 6 cadre didactice: Lidia Crețu, Viorica Popovici și Dumitru Giuraniuc au absolvit școala pedagogică din Siret, Victoria Zaharenka, Florica Visocenco și Irina Boloi sint absolvențe ale școlii pedagogice din Sibghel.

Delta are farmecul ei, poezia ei. Învățătoarele din Crișan mi-au povestit cit de mult te legi de ea cînd

lij cunoști oamenii, urmași ai morecilor aduși aici de urgia persecuțiilor, cit de multe oblii ca pedagog dacă-ți iubești pe cei cărora le dai lumina cărții.

Copiii au început să învețe. Au început să învețe și părinții. Cu copiii a fost mai ușor. Cu părinții, însă, mergea mai greu. Le intrase în minte că nu vor putea învăța, că știința de carte e pentru domni.

Ne-au ajutat însă copiii, școlarii noștri — zîmbește una dintre învățătoare. Iată-l pe Apostol Ioan, din clasa a V-a. A fost „dascălul” părinților săi. Le-a stimulat interesul citind-le, în nopțile lungi de iarnă, cărțuții luate din biblioteca școlii. S-au minunat bătrînii de cite mai pot fi în lume și au învățat să citească și să scrie.

Am vrut să aflu și alte aspecte din munca învățătorilor din Crișan. Ne-am așezat pe prundul Dunării, urmărind cu privirea vapoarele care treceau fie spre Sulina, fie spre Galați. Peste Dunăre, exact în dreptul școlii, se construiește un combinat de recoltare a stufului. Aici vor lucra absolvenții clasei a VII-a, după ce se vor califica într-o școală profesională.

— Iarna și primăvara — ne povestește directorul școlii — iurtunle ne lacă desori greutăți în privința frecvenței. Am procurat însă două loți cu care noi, învățătorii, îi transportăm pe copii la școală. Astăzi putem avea o frecvență regulată. Școala noastră va fi în curînd

neîncăpătoare. Anul acesta vom cuprinde în clasele V-VII și pe elevii din Caraoiman și Mîla 23. Anul viitor vom începe lucrările pentru construirea unui nou local de școală. Preocuparea noastră actuală — urmează directorul — este să creștem învățătorii de aici, din sat. Pe Apostol Nastasia și pe Ivanov Ecaterina, fiice de pescari de aici, eleve ale școlii noastre. Le pregătăm acum pentru școala pedagogică.

Am stat mult de vorbă cu tinerii învățători din Crișan despre munca lor în școală. Mi-au povestit că liii oamenilor Deltei învățau cu sîrg, dornici să se pregătească teoretic, să poată contribui din plin la înflorirea regiunii lor, în lăca căreia se deschid perspective nevăzute în trecut. Mi-au povestit și despre munca lor la caminul cultural și la biblioteca sătească, în casele de citii. Am aflat de la localitorii satului că pricepea și dirigența pedagogilor au căștigat dragostea turotor.

Sărbătorind cea de a 14-a aniversare a eliberării patriei noastre, pedagogii din Delta își iau noi angajamente. Ei sint hotărîți să-și îndeplinească și mai bine munca, să dea poporului, patriei, cadre cit mai bine pregătite, demne de marile înfăptuiri care se realizează în regiunea lor, în toată țara.

C. RADOI

● Dezvoltarea învățământului în anii puerii populare, creșterea numărului de școli și de elevi a atras după sine o creștere simțitoare a numărului cadrelor didactice.

Numărul educatoarelor, învățătorilor și profesorilor din învățământul de cultură generală a crescut de la 48.254, cîți erau în anul 1938-1939 la 100.642 în anul școlar 1957-1958. În același timp numărul cadrelor didactice din învățământul superior a crescut de la 2194 la 7808.

Regimul democrat-popular acordă o grijă permanentă cadrelor didactice, cărora le creează condiții tot mai bune de muncă și de trai. Printr-o măsură luată în acest scop se numără și acordarea de credite de către stat pentru construirea de locuințe individuale.

IN FOTOGRAFIE: Locuință construită la Satu-Mare pentru cadrele didactice.

În prag de nou an școlar

PREGĂTIRI INTENSE

PENTRU GENERALIZAREA ÎNVAȚĂMÎNTULUI DE 7 ANI

Directorii școlilor din regiunea Pitești, sprijiniți de organele de învățămînt, s-au ocupat din vreme de pregătirea localităților în vederea începerii cursurilor. Ca urmare, numeroase școli din raioanele Topolovo, Venei, Drăgănești-Olt, Curtea de Argeș și Vedea sînt de pe acum puse la punct.

La școala medie nr. 3 din orașul Pitești, la școala medie nr. 1 din Rim. Vilcea, la școala medie din Slatina și la școala pedagogică din Cîmpulung se desfășoară lucrări de amenajare. Vor fi terminate și date în folosință la începutul acestui an școlar localități noi pentru școala medie din Drăgănești-Olt, pentru școala elementară din comuna Găești, Papiant (raionul Băbeni), Urlieni și Vilcele (raionul Curtea de Argeș).

Pentru a se asigura frecvența școlii de către copiii care locuiesc departe, vor lua ființă noi școli elementare în satele izolate cum sînt Valea Bădenilor, Goleni etc.

În vederea îndeplinirii sarcinilor din recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri privind generalizarea învățămîntului de 7 ani în acele localități din mediul rural care au școli de 7 ani, directorii școlii depun eforturi pentru asigurarea cuprinderii tuturor absolvenților claselor la IV-a în clasa a V-a, precum și pentru asigurarea unor bune condiții de cazare a elevilor în internate, pentru mărirea spațiilor de cazare, pentru înființarea de noi internate școlare sătești și gaze comune.

O atenție deosebită se acordă îndrumării absolvenților școlilor de 7 ani spre școli profesionale și medii. Vor lua ființă în anul școlar nou școli agricole la Slatina, raionul Găești, la Drăgănești, raionul Muscel etc., o școală de meserii în comuna Suci, raionul Curtea de Argeș, o nouă școală medie la Topolovo etc.

Generalizarea treptată a învățămîntului obligatoriu de 7 ani, una din sarcinile cele mai importante puse în fața școlilor noastre de Congresul al II-lea al P.M.R., a constituit pentru secția de învățămînt și cultură a regiunii Craiova o preocupare de seamă.

Prin muncă organizată, perseverență dusă cu simț de răspundere de secțiile de învățămînt raionale, de conducerea școlilor și de cadrele didactice, în anul școlar trecut învățămîntul de 7 ani a devenit general în orașe, în reședințele de raioane și în centrele muncitorești din regiune. La unele școli sătești, cum sînt cele din comuna Arcani, Sîșești, Ciupercești etc., ca rezultat al cuprinderii în clasa a V-a a unui număr mare de absolvenți a patru clase, au funcționat clase paralele. În acești timp s-a mărit capacitatea de cuprindere în internate existente, au luat ființă noi internate în comuna Cetate, Vinju Mare, Strehaia, iar în comuna Craicnic, Gogoși, Virceș, Peștișani s-au organizat numeroase gaze comune. Ca urmare, numărul absolvenților a cinci clase a crescut în anul școlar 1957-1958 cu 2000 de elevi față de anul școlar anterior.

Acum, luînd măsuri pentru traducerea în viață a sarcinilor care îi revin prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în toate localitățile din mediul rural care au astfel de școli, secția de învățămînt și cultură se pregătește să facă un mare pas înainte pe drumul generalizării învățămîntului de 7 ani. În baza unei recente hotărîri a comitetului executiv regional, secția de învățămînt și cultură, cu ajutorul organizațiilor obștești și al deputaților a inițiat o largă acțiune de popularizare și de lămurire a părinților

MĂSURI EFICIENTE

Să se asigure condițiile necesare ridicării nivelului învățămîntului în anul școlar nou, secția de învățămînt și cultură a regiunii Craiova a inițiat o largă acțiune de popularizare și de lămurire a părinților în vederea generalizării învățămîntului de 7 ani în toate localitățile din mediul rural care au astfel de școli, secția de învățămînt și cultură se pregătește să facă un mare pas înainte pe drumul generalizării învățămîntului de 7 ani. În baza unei recente hotărîri a comitetului executiv regional, secția de învățămînt și cultură, cu ajutorul organizațiilor obștești și al deputaților a inițiat o largă acțiune de popularizare și de lămurire a părinților

Să se asigure condițiile necesare ridicării nivelului învățămîntului în anul școlar nou, secția de învățămînt și cultură a regiunii Craiova a inițiat o largă acțiune de popularizare și de lămurire a părinților în vederea generalizării învățămîntului de 7 ani în toate localitățile din mediul rural care au astfel de școli, secția de învățămînt și cultură se pregătește să facă un mare pas înainte pe drumul generalizării învățămîntului de 7 ani. În baza unei recente hotărîri a comitetului executiv regional, secția de învățămînt și cultură, cu ajutorul organizațiilor obștești și al deputaților a inițiat o largă acțiune de popularizare și de lămurire a părinților

Școlile raionale de învățămînt și cultură se îngrijesc să repartizeze din timp școlii mobilierul și materialul didactic necesare pentru anul școlar nou. Școlile vor primi peste 1000 bănci, precum și însemnate cantități de material didactic și utilaje pentru ateliere. De asemenea, s-au luat măsuri pentru a fi dezvoltate și înălțate mai mult legăturile dintre școli și întreprinderi sau unități socialiste agricole, care contribuie la înzestrarea atelierelor școlare.

I. RADU
Pitești

Școlile sînt gata să-și primească elevii

Directorii școlilor au luat de comitetul executiv al sflatului popular al regiunii Cluj, majoritatea școlilor din regiune sînt acum gata să-și primească elevii. În curînd, pe culoare și în curțile școlilor va răsună din nou vocea gălăgioasă a elevilor întorși din vacanța petrecută în taberele de la munte sau mare.

Pentru asigurarea cuprinderii în școala a tuturor copiilor de vîrstă școlară, s-au luat măsuri de a se înființa unități școlare în așezările depărtate, pentru ca elevii din aceste așezări să nu fie nevoiți a străbate distanțe mari.

Cu o deosebită atenție se preocupă secția noastră de învățămînt și cultură de înființarea sarcinilor frășate de recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în toate localitățile în care există școli de 7 ani. S-au luat măsuri în vederea popularizării largi a acestei Hotărîri în rândurile părinților — prin căminele culturale, prin adunări speciale și convorbiri personale. În vederea cuprinderii în clasele V-VII a unui număr cît mai mare de elevi, s-au lărgit capacitățile internatelor și s-au înălțat atele noi. Numai în raionul Turda, de pildă, vor funcționa 11 internate, care vor găzdui peste 500 de elevi.

Pentru crearea de cadre necesare dezvoltării agriculturii noastre socialiste, în regiune se vor înființa în acest an 4 noi școli profesionale agricole. S-au luat din timp măsuri pentru popularizarea acestor școli în rândul absolvenților clasei a VII-a.

În colaborare cu C.L.D.G. și U.R.C.C. s-a asigurat aprovizionarea librărilor și a cooperativelor sătești cu manuale și rechizite școlare. S-au luat de asemenea măsuri ca pînă la 1 septembrie toate unitățile de învățămînt să fie aprovizionate

cu combustibilul necesar pe timpul iernii.

Școlile regiunii noastre vor primi în acest an un nou contingent de cadre didactice — 184 de tineri învățători și 225 de tineri profesori. S-au făcut din timp pregătiri pentru a li se asigura acestora cazarea și masa, pentru a li se crea condiții cît mai bune de muncă.

PETRE BUCȘA
Cluj

Să-i ajutăm în alegerea meseriei

Au primit certificatele de absolvire a școlii elementare sau medii și, o dată cu acestea, s-au văzut cu toții la o răscruce de drumuri în viață. În ceastă să apuce? Ce meserie să-și aleagă? La vîrstă cînd încă mai sînt copii sau aproape copii e însă greu să găsească singuri drumul cel mai bun, meseria cea mai potrivită cu aptitudinile, cu capacitățile și pregătirea lor școlară și de aceea au nevoie de sfatul celor mai experimentați, de un ajutor, de o îndrumare. În această, desigur, profesorii împreună cu părinții au cel mai greu cuvînt de spus, căci ei cunosc cel mai bine posibilitățile fizice și intelectuale ale tinerilor, inclinațiile și firea lor, nivelul de cunoștințe al fiecărui din ei.

Nu peste multă vreme, porțile școlilor de toate felurile se vor redeschide în timpul care a mai rămas pînă la concursurile de admitere și înscrierile în școlile medii, profesionale, tehnice și tehnice de mașini, profesori și diriginții au datorită să continue muncă de îndrumare a tinerilor absol-

venti înspre meseriile cele mai potrivite cu posibilitățile și perspectivele lor de dezvoltare. Ei trebuie să le arate acestora că școlii noastre nu are nevoie numai de medici, de ingineri și profesori. Construcția socialismului în patria noastră reclamă și muncitori buni, din miilele cărora să iasă impunătoare construcții, mașini din cele mai complicate, oameni care pe ogoare, în fabrici și uzine să fie capabili să stăpînească aceste mașini. În vizitele la domiciliu și în ședințele speciale organizate cu părinții e necesar să se ducă muncă de lămurire cu aceia care, datorită concepțiilor învechite despre munca direct productivă, se feresc să-și trimită copiii la școlile profesionale și tehnice. Să li se arate că în statul nostru democrat-popular munca fiind o chestiune de onoare, copiii lor — indiferent de locul în care vor munci mine — vor fi apreciați și stimati.

Este de datorită cadrelor didactice să intensifice activitatea de popularizare a școlilor profesionale de ucenici, a școlilor de me-

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Concursul de admitere la institutele pedagogice de învățatori

Concursul de admitere la institutele pedagogice de învățatori se va desfășura între 15 și 25 septembrie a.c. Înscrierile pentru concursul de admitere se fac între 15 august și 13 septembrie. La concursul de admitere în institutele pedagogice de învățatori se pot prezenta absolvenții școlilor medii de cultură generală cu diploma de maturitate, care au maximum 25 de ani împliniți între 1 ianuarie — 31 decembrie 1958.

Concursul de admitere va fi precedat de vizita medicală și proba de aptitudini muzicale. Vizita medicală și proba de aptitudini muzicale se va desfășura în zilele de 13 și 14 septembrie. Ambele sînt eliminatorii.

Candidații admiși în urma vizitei medicale și a probei de aptitudini muzicale vor da probe la limba și la literatura romînă (scris și oral); la aritmetica (scris și oral); la istoria Romîniei (oral), la limba și literatura

maternă (la institutele pedagogice de învățatori care funcționează în limbile de predare ale minorităților conlocuitor — scris și oral).

Probele scrise de limba și literatură romînă se vor ține în ziua de 15 septembrie 1958, cele de aritmetica în ziua de 16 septembrie 1958, iar cele de limba și literatură maternă în ziua de 17 septembrie 1958. Probele scrise încep la ora 9 dimineața și sînt eliminatorii. Subiectele probelor scrise vor fi trimise de către Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Concursul de admitere în institutele pedagogice de învățatori se va desfășura în condițiile instrucțiunilor M.I.C. nr. 1359 A/13 august 1957 și după programa conexată la aceste instrucțiuni.

Școlile și secțiile de învățămînt și cultură vor avea grijă să îndrumeze spre institutele pedagogice de învățatori absolvenții ai școlilor medii de cultură generală cu diploma de ma-

teritate — fil de muncitori, de colectiviști, inovatori, fil de țărani cu gospodărie mică și fil de învățatori. În regiunile unde nu există institute pedagogice de învățatori candidații vor fi dirijați spre institutele pedagogice cele mai apropiate de regiunea lor. Astfel, de exemplu, tinerii din regiunea Suceava, regiune care are nevoie de un număr mare de învățatori ca califici, vor fi dirijați spre Institutul pedagogic de învățatori din Iași.

Institutele pedagogice de învățatori funcționează în următoarele localități: București (Școala Panduri nr. 82, raionul V. I. Lenin), Cluj (str. Babeș nr. 25); Iași (str. N. Mohănescu nr. 3); Timișoara (str. Pestalozzi nr. 14); Craiova (Gala București 265); Galați (str. Brailoiu 200); Odorhei (Plata Libertății 2-3 — Institutul pedagogic de învățatori cu limba de predare maghiară).

În legătură cu examenele de admitere în școlile tehnice

Absolvenții școlilor medii de cultură generală cu limba de predare ale minorităților conlocuitor care se prezintă la examenul de admitere la școlile tehnice pentru personalul tehnic vor fi examinați la dorința lor, atât în scris cît și oral, în limba de predare a școlii absolvite.

La limba romînă (școala unde este

prevăzută ca obiect de examen), examinații se vor face din materia prevăzută în programa de limba romînă a claselor VIII-X pentru școlile pe care le-au absolvit candidații.

De asemenea, la examenul de admitere în școlile tehnice de mașini, candidații care au absolvit școli profesionale cu limbile de predare ale

naționalităților conlocuitor vor participa la examinații în limba de predare a școlii absolvite.

În acest scop, comisiile de examinare vor fi completate cu profesori de specialitate cunosători ai limbii în care urmează a fi examinați candidații.

Examenle integrale pentru clasele V-VII în învățămîntul fără frecvență

Se precizează că examenle integrale pentru clasele V-VII pot fi date nu numai într-o singură sesiune, ci și în cele trei sesiuni ale învățămîntului fără frecvență — ianuarie, mai și august — în condițiile stabilite prin Instrucțiunile Ministerului

Învățămîntului și Culturii nr. 690/1958. Eșalonarea în trei sesiuni privește obiectele de învățămînt ale claselor V-VII integrale și nu eșalonarea claselor. Dispozițiile de mai sus se aplică și elevilor care au dat examene integrale pentru clasele

V-VII într-una din sesiunile ianuarie și mai a.c. și nu au promovat.

Condițiile de admitere la aceste examene integrale, precum și dispozițiile la organizarea și desfășurarea lor, rîmîn cele existente.

Pregătirea candidaților la concursul de burse pentru învățămîntul superior

În vederea unei cît mai bune pregătiri a candidaților la concursul de burse pentru învățămîntul superior acordate de întreprinderile socialiste și de comitetele executive ale sfaturilor populare, Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat de curînd instrucțiuni cu privire la organizarea cursurilor în cadrul cărora sînt pregătiți acești candidați.

În instrucțiuni se arată că baza materială necesară burselor funcționării a cursurilor este asigurată de organizații acestora — întreprinderile socialiste și comitetele executive ale sfaturilor populare. De asemenea, întreprinderile socialiste și comitetele executive ale sfaturilor populare recrutează cursanții și stabilesc obiectele la care se va face pregătirea, în funcție de programa concursului de admitere a facultății la care se vor înscrie candidații. Totodată, întocmesc programa și orarul cursurilor și recrutează cadrele didactice necesare dintre cei mai buni ingineri ai unităților respective, profesori recomandați de secțiile de învățămînt și cultură sau cadre didactice din învățămîntul superior, recomandate de instituțiile de învățămînt superior.

Cursurile de pregătire se organizează și se desfășoară în cadrul centrelor de pregătire. În funcție de numărul cursanților, aceste centre se pot organiza de către întreprinderi sau grupuri de întreprinderi — în localuri proprii, de către comitetele executive ale sfaturilor populare raionale, orașenești sau regionale

— în localurile școlilor medii, sau de către întreprinderi și comitetele executive ale sfaturilor populare — în localurile școlilor medii din localitățile respective și în instituțiile de învățămînt superior (acolo unde acestea există).

Instituțiile de învățămînt superior au datorită să sprijine organizarea și buna desfășurare a cursurilor de pregătire pentru concursul de burse, colaborînd la întocmirea programelor, a orarelor, recomandînd personal didactic și punînd la dispoziție spațiul de învățămînt necesar.

Fiecare centru de pregătire funcționează sub conducerea unui director de studii, care poate fi inginer (cu experiență didactică) al uneia dintre întreprinderile organizatoare, director de școală medie sau profesor din învățămîntul mediu cu experiență didactică și organizatorică, sau cadru didactic din învățămîntul superior avînd cel puțin funcția de lector sau șef de lucrări.

Activitatea cursanților în cadrul centrului de pregătire este organizată pe grupe de 20-40 elevi. Grupa cuprinde, în general, elevi sau absolvenți ce se pregătesc pentru facultăți care au același program la concursul de admitere. În cazul cînd numărul cursanților care se pregătesc pentru concursul de burse la facultăți cu același program de admitere este mai mic decît 20, se pot constitui grupe mixte alcătuite din candidați la facultăți cu programe de admitere apropiate. Aceștia vor urma cursuri comune la disciplinele

comune din programele de admitere ale facultăților respective și cursuri în subgrupe la celelalte discipline din programe.

Cursurile de pregătire pentru concursul de burse se vor organiza între 15 octombrie și 15 mai pentru elevii din clasele X și XI ale școlilor medii de cultură generală (cursuri de zi, serale sau învățămînt fără frecvență) care au dreptul să se înscrie la concursul de burse, pentru absolvenții de școli medii aflați în producție și care au dreptul să se înscrie la acest concurs, precum și pentru maștrii care se pregătesc pentru intrarea în învățămîntul superior. În această perioadă cursurile se vor programa în fiecare duminică, între orele 9-13. Se vor organiza de asemenea cursuri între 5 iulie și 22 august pentru categoriile de cursanți menționate mai sus, excepție făcînd absolvenții clasei X-a, care vor primi teme speciale de studiat în timpul vacanței de vară. În această perioadă cursurile se vor programa în fiecare zi de lucru, între orele 17-21.

În cadrul fiecărui centru de pregătire se vor întocmi programe pentru fiecare obiect, diferențiate pentru elevii clasei X-a, elevii clasei a XI-a sau absolvenții.

Organizarea procesului de învățămînt va urmări — la toate nivelurile cursurilor de pregătire — intensificarea și orientarea studiului individual al cursanților, îmbunătățirea pregătirii individuale și a capacității de a face față exigențelor concursului

Patronarea școlilor de cultură generală de către întreprinderi

În urma unei ședințe care a avut loc la Ministerul Învățămîntului și Culturii și în care s-a făcut analiza celui care se desfășoară acțiunea de patronare a școlilor de cultură generală de către întreprinderile industriale și agricole, ca urmare a instrucțiunilor comune ale Consiliului Central al Sindicatelor, Ministerului Învățămîntului și Culturii și Comitetului Central al U.T.M. din 26 octombrie 1957 cu privire la patronarea școlilor, s-au făcut unele completări și precizări în legătură cu această problemă.

Se precizează că pe lîngă școlile se vor constitui comitete de patronaj formate din reprezentanți ai întreprinderii care patronază școala și ai școlii patronate. Se recomandă ca din comitetul de patronaj, pe lîngă persoanele prevăzute la punctul 4 din Instrucțiunile CCS, MIC, și U.T.M. din 26 octombrie 1957, să mai facă parte inginerul șef sau un inginer șef de sector din întreprindere, un maestru din întreprindere, 2 profesori și un reprezentant al comitetului de învățămînt politehnic (fizică, chimie, matematică, biologie). Se va întocmi un proces-verbal cu caracter contractual, în care se va menționa nominal componentele comitetului și principalele obiective ale patronării școlii de către întreprinderea industrială sau agricolă, precum și obligațiile școlii față de întreprindere.

Comitetul de patronaj analizează și stabilește, la cererea școlii, planul de măsuri pentru înzestrarea atelierelor, laboratoarelor și loturilor școlare agricole, precum și sprijinul material al întreprinderii la rezolvarea problemelor legate de înzestrarea laboratoarelor, atelierelor și loturilor agricole cu utilaje, scule,

dispozitive, material didactic și aparatul necesar legării învățămîntului de practică. De asemenea, analizează și stabilește la cererea școlii, planul pentru documentarea tehnică a cadrelor didactice și a elevilor, conținînd organizarea de conferințe științifico-tehnice, întîlniri cu fruntașii în producție din întreprindere, organizarea de lucrări practice cu elevii în întreprindere, organizarea practicii în producție și organizarea cercurilor tehnice. Totodată, analizează și stabilește, la cererea întreprinderii, planul de sprijin cultural, artistic și didactic pe care îl poate accorda școala prin organizarea de conferințe și manifestări artistice și culturale în întreprindere, conform prevederilor planului cultural-artistice al acesteia, prin sprijinirea și îndrumarea de către cadrele didactice a studiului individual desfășurat de muncitorii care urmează învățămîntul fără frecvență, cu și prin participarea cu elevii la diferite munci de folos obștești și în interesul întreprinderii, în afara orelor de clasă și în limita timpului liber al elevilor.

Directorul școlii medii sau de 7 ani va prezenta comitetului de patronaj planul de măsuri pentru organizarea laboratoarelor și atelierelor, pentru organizarea lucrărilor practice în laborator, în atelier și la cerurile tehnice, în vederea stabilirii sprijinului cel poate da întreprinderea industrială sau agricolă care patronază școala.

Pe baza planului de măsuri propus de școală, comitetul de patronaj își va întocmi un plan de acțiuni în care se vor prevedea măsurile ce le vor lua întreprinderea și școala în cursul anului școlar respectiv. Comite-

mul de patronaj va analiza trimestrial realizarea măsurilor luate și rezultatele obținute în sprijinirea politehnicării învățămîntului prin acțiunile întreprinderii. Pentru cunoașterea de către conducerea întreprinderii a muncii din școala se recomandă ca reprezentanții întreprinderii care face parte din comitetul de patronaj să devină membri ai consiliului pedagogic al școlii și să participe la ședințele în care se dezbate problema politehnicării învățămîntului.

În vederea realizării obiectivelor propuse în acțiunea de patronare a școlilor de cultură generală de către întreprinderile industriale și agricole potrivit prevederilor instrucțiunilor din 26 octombrie 1957, secțiile de învățămînt și cultură raionale și orașenești vor lua legătura cu comisiile sindicale locale și organizațiile U.T.M. cu toate întreprinderile industriale și agricole din raionul sau orașul respectiv și vor stabili cu acestea și îndruma permanent școlile în vederea realizării în bune condiții a legăturii cu producția.

Școli de bază pentru practica pedagogică

În vederea mai bune organizării a practicii pedagogice a studenților, printr-un ordin al ministrului Învățămîntului și Culturii au fost stabilite un număr de școli de bază în care se

va desfășura practica pedagogică a studenților începînd cu anul școlar 1958/1959.

Instituțiile de învățămînt superior vor lua legătura cu comitetele executive ale sfaturilor

populare regionale sau ale orașelor de subordonare republicană, pentru ca aceste școli să fie încadrate cu personal didactic corespunzător cerințelor îndrumării studenților.

VAL IANOVICI

DIN EXPERIENȚA ANULUI INCHEIAT

Despre amenajarea terenului geografic

Geografia oferă largi posibilități pentru realizarea sarcinilor învățământului politic, atât prin activitatea care se desfășoară în cadrul lecțiilor, cât și prin lucrările pentru acasă, prin excursii, prin lucrările în cadrul cercului și cabinetului geografic sau pe terenul geografic. Ne vom opri în cele ce urmează asupra experienței unor școli în organizarea terenului geografic și în desfășurarea activității practice cu elevii în cadrul lui.

Numeroșii profesori de geografie au înțeles că lucrările desfășurate pe terenul geografic îi ajută pe elevii în însușirea și aprofundarea noțiunilor mai dificile de geografie. Ei obișnuiesc cu muncă practică și învață să observe natura înconjurătoare și să se orienteze cu repeziune, îi deprind să tragă concluzii juste și să generalizeze. De aceea, ei au acordat o deosebită atenție amenajării și folosirii terenului geografic școlar, reușind astfel să înarmeze pe elevii cu teorie și cunoștințe și deprinderi practice. Realizări deosebite în această direcție au fost obținute la școala medie nr. 4 din Ploiești, la școala medie nr. 3 din Oradea, la școala de 7 ani „Steagul roșu” din Orașul Stalin etc.

Experiența acestor școli a dovedit că se pot obține rezultate bune numai atunci când profesorii de geografie se documentează bine înainte de a trece la amenajarea terenului geografic și în seama de condițiile locale în care funcționează școlile respective: de terenul pe care îl au la dispoziție, de ajutorul pe care îl pot primi din partea organelor de învățământ, al întreprinderilor, al părinților, de posibilitățile de procurare a aparatelor sau de confecționare a lor prin mijloace proprii etc.

Este bine ca terenul geografic să fie situat în apropierea școlii, dar departe de străzi sau clădiri care ar putea împiedica efectuarea observațiilor. El trebuie să aibă o suprafață suficient de mare, așa încât aparatele să fie înghesuite și să nu stânghească activitatea elevilor. Școala medie nr. 4 din Ploiești, bunăoară, a construit un teren geografic în suprafață de 2111 m. pe care au pus în amenajare în condiții bune platforme meteorologice, astronomice și geomorfologice. După acest model a fost construit un teren geografic și la școala de 7 ani nr. 19 din Ploiești. Pe amândouă aceste terenuri observațiile și lucrările elevilor s-au putut desfășura în condiții bune.

Terenul geografic trebuie să fie în preajmă, gardul înconjurător puțin înălțat și să fie înălțat pe laturile laterale. De asemenea, pe platforme meteorologice s-au folosit pluviometru pentru măsurarea cantității de precipitații, mira — o riglă gradată pentru măsurarea stratului de zăpadă — higrometru, psihrometru — un aparat alcătuit din două termometre, cu ajutorul cărora se poate afla și punctul de rouă, adică temperatura aflată între temperatura la care se formează roua și cea la care se evaporă. Este bine ca pe terenul geografic să se așeze și un heliograf deoarece însă heliograful este greu de procurat, pe terenul geografic al școlii medii nr. 3 din Oradea a fost înălțat un balon de sticlă (din laborator) de chimie plin cu apă. Prin care razele soarelui sînt concentrate într-un focar și înregistrate pe o bandă de hirtie gradată în ore.

Observațiile desfășurate pe platformele terenurilor geografice au arătat că orele cele mai indicate pentru înregistrarea datelor meteorologice sînt 7, 13 și 19 — deci de trei ori pe zi. Aceste date au fost înscrise în buletine meteorologice, a căror studiere a permis elevilor să facă unele prevederi detaliate de precizie asupra timpului apropiat. Observațiile referitoare la temperatură, vînt și ploaie, făcute metodic și pe un timp mai îndelungat, au ajutat pe elevii să tragă concluzii juste la legătură cu microclima regiunii respective.

Pe platformele astronomice de pe terenurile geografice amenajate de școli s-au instalat aparate necesare observațiilor și lucrărilor practice în legătură cu dimensiunile, forma și mișcările pământului, orientarea geografică, mișcarea stelelor etc. Bunăoară, pentru aflarea direcției meridianului geografic al locului respectiv s-a folosit o vergea metalică ascuțită — gnomonul — a cărei umbră s-a înregistrat pe o foaie de hirtie. Cu ajutorul a două sîrme perpendiculare s-au indicat coordonatele geografice

ale locului. Folosind busola și ținînd seama de diferența de grade între meridianul locului indicat de gnomon și acul busolei se poate îndrepta spre polul magnetic, elevii au putut calcula unghiul de declinație magnetică al localității. De asemenea, aflarea orei locale cu ajutorul ceasului solar și calcularea diferenței dintre ora primului meridian și ora locală au ajutat elevilor să afle cu ușurință longitudinea localității lor. Pentru aflarea latitudinii locului, pe unele terenuri geografice s-a folosit eclimetru (confectionat dintr-un raport mare), cu ajutorul cărui elevii au vizat Steaua Polară și pe care au putut citi direct în grade latitudinea. Eclimetru a fost folosit și cu goniometru vertical, pentru aflarea înălțimii diferitelor stele. Astfel, elevii au stabilit înălțimea soarelui față de orizont la amiază, în diferite anotimpuri, iar cu ajutorul unui cerc orizontal împărțit în 360° au aflat locul de unde răsare și unde apune soarele și au observat drumul aparent al acestuia.

Platformele geomorfologice instalate pe terenul geografic cuprind, de obicei, un lac în miniatură, forme diferite de microrelief, în special cele care lipsesc în regiunea respectivă, un colț cu diferite roci, minerale sau soluri din regiune. La școala de 7 ani „Steagul roșu” din Orașul Stalin s-a construit pe această platformă un lac artificial betonat. Făcînd observații pe platforma geomorfologică, elevii și-au largit cunoștințele despre formele de relief mai puțin cunoscute.

Astfel de realizări ca cele arătate mai sus au fost obținute și la alte școli. Ele demonstrează importanța pe care o are terenul geografic al școlii pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe teoretice și cu deprinderi de a aplica în practică cele învățate în orele de geografie.

Prof. V. ONOFREI

Pe terenul geografic al școlii din Orașul Stalin s-a construit un lac artificial betonat. În prezent, lacul este în curs de finalizare și va fi folosit pentru observații și lucrări practice.

Indrumarea și controlul activității directorilor

Scopul de la care s-a pornit în realizarea acestui articol este de a ajuta la muncă directorii de școli, de a intra în mare măsură, succesul activității școlilor, secția de învățământ și cultura a raionului Tecuci — de a instrui pe directorii în mod practic asupra felului cum trebuie să-și ducă muncă — a prilejuit un bogat schimb de experiență între directorii de școli, iar ajutorul să lucreze mai bine. Secția își propune să continue astfel de forme de activitate cu directorii și în anul școlar viitor și se străduiește să găsească forme și mijloace noi de îndrumare și control a activității cadrelor didactice.

PELAGHIA SAMOILA-POPESCU

Predarea educației fizice

Înțelegînd că educația fizică este o parte integrantă a educației fizice generale, axate pe exerciții fizice de înviorare G.M.A. Se execută oca 6-8 exerciții. Programul este întocmit cu două săptămîni înainte pentru fiecare clasă, făcîndu-se și instrucțiuni necesare cu responsabilii sportului, pentru ca aceștia să-și poată desfășura în condiții bune muncă în grup.

La lecțiile de educație fizică dau o mare atenție exercițiilor aplicative (mersul, alergarea, săriturile, cățărarea, curse de obstacole etc.) avînd drept scop dezvoltarea fizică generală a ucenicilor. Primăvara și vara efectuăm aceste exerciții în curtea școlii. În perioada de iarnă, activitatea se desfășoară într-o sală, pe grupe de câte 10-15 ucenici.

Întreaga mea activitate în seama de specificul muncii ucenicilor din școală, cerîndu-le să execute mișcări caracteristice muncii pentru care se pregătesc. Pentru a preîntîmpina dezvoltarea neomnionată a corpului și pentru a asigura copiilor condițiile cele mai bune de creștere, efectuez cu ei exerciții corective, care se desfășoară în partea pregătitoare fiecărei lecții. Astfel, cu ucenicii din grupa I-III, a căror muncă este caracterizată prin mișcări puternice ale miilor și picioarelor, prin puternice contracții statice în musculatura spatelui și abdomenului, fac în cadrul orelor de educație fizică unele exerciții de dinamizare a grupelor de mușchi de la picioare, de la abdomen și de la spatle, precum și exerciții de elasticitate și mobilitate.

Cu ucenicii din grupa II-III, care sînt în plină perioadă de creștere, efectuez cu ei exerciții corective, care se desfășoară în partea pregătitoare fiecărei lecții. Astfel, cu ucenicii din grupa I-III, a căror muncă este caracterizată prin mișcări puternice ale miilor și picioarelor, prin puternice contracții statice în musculatura spatelui și abdomenului, fac în cadrul orelor de educație fizică unele exerciții de dinamizare a grupelor de mușchi de la picioare, de la abdomen și de la spatle, precum și exerciții de elasticitate și mobilitate.

Cu ucenicii cizmarii și crotitorii, care stau la lucru cu spatele încovoiat, fac exerciții de tipul întinderilor și extensiorilor, care acționează asupra musculaturii spatelui și a umerilor. De asemenea, execut cu ei exerciții cu efect fiziologic general, care pun în mișcare în special mușchii membrilor inferioare.

Cu ucenicii din grupa I-III, care sînt în plină perioadă de creștere, efectuez cu ei exerciții corective, care se desfășoară în partea pregătitoare fiecărei lecții. Astfel, cu ucenicii din grupa I-III, a căror muncă este caracterizată prin mișcări puternice ale miilor și picioarelor, prin puternice contracții statice în musculatura spatelui și abdomenului, fac în cadrul orelor de educație fizică unele exerciții de dinamizare a grupelor de mușchi de la picioare, de la abdomen și de la spatle, precum și exerciții de elasticitate și mobilitate.

Planul de activitate al fiecărei clase se alcătuiește împreună cu responsabilii sportului al clasei și cu profesorii diriginți. În acest plan sînt incluse concursuri de atletism, jocuri sportive, vizionarea filmelor sportive etc.

În școala noastră, de realizarea educației fizice a ucenicilor se preocupă majoritatea cadrelor didactice. Contribuția lor la desfășurarea exercițiilor de educație fizică constituie un sprijin important la dezvoltarea fizică a ucenicilor, la călătoria lor.

EUGENIA MANGALIA
profesoara de educație fizică la școala profesională de ucenici din Orașul Sarat

Pe nisipul fierbinte al plajei, sub soarele datator de sănătate.

POPAS în zilele vacanței

Dimineața de august pe litoral. În lăturarea răcoasă a brizei se ridică spre cerul limpede vesela zgomotoasă a miilor de oameni veniți de pretutindeni să se boteze, să se recreeze, să-și aleasă sădădătea. Ca într-o grandioasă simfonie a bucuriei, se unesc în văzduhul clar cîntecele pline de voioșie ale tinerilor cu splendide trupuri de bronz, chioul copiilor înzoriți de sărutarea rece a valurilor, hazul aproape copilăresc al vîstnicilor discutînd nimicuri sub umbra, în apă, ori la soare, pe nisipul fierbinte.

În aer sau pe undele sălățate zboară din mină în mină mingi multicolore, devenite de dată dată, pasunele mameleor, a țaflii, în timp ce îndelungă de a construi adevărată marea pășune a copiilor. Din mișcările mici și harnice răsar poduri de nisip, tunele, ziduri crenelate și lacuri, artificiale, în care micuții vor să mute — cu căldușele — toată apa mării. Veniți cu părinții la casele de odihnă, veniți în tabere ori în colonii, la Mamaia, Constanța, Eforie, Vasile Roată și Tekirghiol, acești admirabili „lăutari de frumusețe” colorează atât de plăcut peisajul cotidian al plajelor.

La Eforie, îmi atrage lăura a minie un colț mai izolat al plajei, rezervat pentru colectivele de copii din tabere și colonii. În acest loc, în fiecare dimineață, supravegheați de doctori, de instructorii superiori, de educatori și de profesori, cei mici fac plajă, fac baie, se joacă, string școala, caută meduze și raci și, bineînțeles, construiesc. Aci am făcut cunoștință cu copiii și pedagogii din tabăra internațională pentru pionieri și școlari din stațiune.

Proape trei sute de copii, veniți din Ungaria, din Cehoslovacia și din toate colțurile țării noastre, petrec împreună clipe de neuitat în tabăra așezată la marginea celei mai moderne din stațiunile de pe litoral: Eforie. I-am văzut în curte, la întoarcerea de la plajă, plimbîndu-se în grupuri mixte, „sînd de vorbă” pe bănci, jucîndu-se împreună.

Bine, dar cum se înțelege între ei — I-am întrebat pe tovarșii Alexandru Ghilăreț, directorul taberei.

— Foarte bine — sura răspuns, în „limba păcii”.

Am auzit apoi cum copiii și cadrele didactice din tabăra, avînd înțelegerea și înțelegerea în înțelegere, au sărutat la discuțiile cu prietenii veniți de peste hotare.

— Dar fiecare știe că de din lîmbă franceză, germană, maghiară — imi spune tovarășii Ghilăreț. Și uite așa, într-o limbă combinată, într-o limbă a noștri, pe care noi am numit-o „limba păcii”, reușim să ne înțelegem cu toții de minune.

Această înțelegere pe copii să lucreze și primele cuvinte în limba vorbită de prietenii lor. În acest timp, am sărutat de sărutat în limbă, înțelegerea și înțelegerea în înțelegere, au sărutat la discuțiile cu prietenii veniți de peste hotare.

— Dar fiecare știe că de din lîmbă franceză, germană, maghiară — imi spune tovarășii Ghilăreț. Și uite așa, într-o limbă combinată, într-o limbă a noștri, pe care noi am numit-o „limba păcii”, reușim să ne înțelegem cu toții de minune.

— Dar fiecare știe că de din lîmbă franceză, germană, maghiară — imi spune tovarășii Ghilăreț. Și uite așa, într-o limbă combinată, într-o limbă a noștri, pe care noi am numit-o „limba păcii”, reușim să ne înțelegem cu toții de minune.

pregătea să le recomande și alte versuri, ce pot fi învățate foarte bine pînă atunci.

În aer liber, pe terenul rezervat pentru sport, pionierii cercului respectiv se antrenează în vederea competițiilor, făcînd exerciții la săritura în înălțime. Nu departe de ei se antrenează și cei mici, școlarii din clasele I-a și II-a — unii sar coarda, alții fugăresc cercul, iar Rodica Notoș de la casa de copii din Făgăraș vrea cu toată dinadinsul să învețe lăutari!

Acum execută lovitura cu capul, iar doi băieți de-o șchioapă îl prind mingile și i le servesc cu toată gravitatea și competența vârstei și sexului.

Am aflat că „amintirile de la mare”, lucrate din școlile de localnici și alții de căutate de vizitatorii litoralului nu prea au succes în tabăra internațională a pionierilor și școlarilor de la Eforie, căci în cercul minilor îndemnatice copiii au învățat să lucreze singuri asemenea obiecte „mărgelă”, rame pentru oglinzi și pentru fotografii, case și albume, împodobite cu cele mai frumoase scoici în atelierul „minilor îndemnatice” vor fi dăruite — azi sau mâine — celor mai iubii prieteni din tabără.

Și ele, de bunăseamă, le vor vorbi acestora, poate toată viața, de un prieten din România, din Ungaria sau din Cehoslovacia, împreună cu care, într-o vacanță, pe țărmul Mării Negre, au petrecut clipe de neuitat.

În timp ce copiii, terminînd acți.

ANA COSMIN

În excursie

Cercul coregrafic de la Casa Pionierilor din Sighișoara se află de aproape trei săptămîni într-o frumoasă excursie. Însotit de cadrele didactice, pionierii au fost pînă acum la Brașov, la Galați, Tulcea, Sulina, Constanța, Tekirghiol, Eforie, Vasile Roată — unde au vizitat întreprinderi, muzee, școli, au văzut monumente istorice și au făcut plimbări cu vaporii.

La unele localități, ansamblul micilor dansatori de sub conducerea profesorei Claudia Avăchian a dat spectacole pentru copii cu baletete „Perla” și „Vișni”.

Creșt în 1955, cercul coregrafic de la Casa pionierilor din Sighișoara cuprinde circa 70 de pionieri de toate școlile din oraș și de toate naționalitățile. Excursia de față, ca de altfel întreaga activitate a cercului, se desfășoară într-un spirit de căldură prietenească, indiferent de naționalitate. Vizitarea celor mai importante orașe și stațiuni din regiunile Galați și Constanța i-a ajutat pe elevii să cunoască frumusețile și bogățiile patriei, realizările regimului nostru democratic-popular, înmulțindu-le cunoștințele de cultură generală.

La buna organizare a excursiei și-au dat concursul profesorii: Mircea Băltescu (directorul casei), Claudia Avăchian, Doina Truță, Prof. Beldiman, precum și un număr însemnat de părinți.

S. P.

Au apărut manualele...

Zilele trecute s-au pus în vânzare în toată țara manualele școlare. Veste s-a răspîndit cu repeziune printre școlarii, părinții și pedagogii.

Librăria cunoscută acum o animație deosebită — tradiționala animație din preajma deschiderii școlilor. Vizitatorii nu mai pridesc să-și servească pe nenunțarea împărător.

Apăruta în librării a cărților școlare i-a scos pe unii copii din program obișnuit al zilelor de vacanță. Pentru a-și lua manualele printre cei dinți, Doru Constantin din cartierul Ferentari al orașului București — acum elev în clasa a IV-a — s-a sculat dis-de-dimineață. I-a fost cam greu să învingă somnul. Dar dorința de a ajunge cit mai repede în posesia noilor manuale a fost mai puternică. Era nerăbdător să afle ce va învăța în acest an geografie și istorie, căci îndrăgește mult aceste discipline.

Petru Toma și-a dat examenul de admitere în clasa a VIII-a. Acum grija lui este să se pregătească pentru noul an școlar. Brațul elevului abia poate să cuprindă cărțile din care va învăța anul acesta. Tatăl său dă să le așeze în servietă. Școlarul, însă, dorește să le vadă pe fiecare din ele. Privirile îi stăruie mai mult asupra manualului de limbă latină, căci pentru el latina e disciplină nouă. Privește cartea cu multă curiozitate. Acasă o va răsfoi mai pe-nelete.

Printre cumpărători am zărit-o și

viațiile de cerc, se jucau în curte, se plimbau, jucau ping-pong și șah (și aci, tabăra își are și ea pasiionajii săi), tovarășul director mi-a vorbit despre programul de viitor al cercului. Din acesta, fără îndoială ca sărbătorirea zilei de 23 August (al cărui program artistic va fi executat în cele trei limbi), excursiile la Tekirghiol, Vasile Roată, Așigea, Mamaia, Constanța — de care se leagă și plimbarea cu vaporii — locul de tabără, darurile pentru copii pregătite de către conducerea taberei s.a. vor lăsa amintiri neșterse în sulețele celor mici și celor mari.

Se apropie seara. Sutrageria curată își așteaptă oaspeții. Copiii lor li s-a lăcut, desigur, loame. I-am lăsat să mănînce.

Peste puțină vreme aveam să-i revăd pe unii din ei plimbîndu-se în grup, împreună cu profesorii lor, pe malul mării. Pentru a cunoaște frumusețea de negrăit a litoralului în timpul serii, conducerea taberei a hotărât ca, prin rotație, copiii să facă scurte plimbări pe lăză.

„Pe nevăzute, seara a bătut în ținte arginții albaștri nesfîrșiți al cerului. Cărare de aur pe valurile neastîmpărate asterne luna, ispitită colo, departe, din mare.

După plimbare, copiii veniți din Ungaria, din Cehoslovacia, din toate colțurile țării noastre se înclăntă spre tabără, în sulețele cu incintărea ce ț-o lasă zilele pline de frumusețe, de neprevăzut, pline de voioșie.

După plimbare, copiii veniți din Ungaria, din Cehoslovacia, din toate colțurile țării noastre se înclăntă spre tabără, în sulețele cu incintărea ce ț-o lasă zilele pline de frumusețe, de neprevăzut, pline de voioșie.

După ce a controlat documentele privind muncă directorului și i-a asistat nemijlocit în efectuarea diferitelor forme ale activității sale, corectivele de directori din raion au cercetat, sub conducerea inspectorilor școlari, felul în care a fost aplicată muncă directorului din Ghidigheni în perioada de recapitulare, cum tîne evidentă controlului efectuat, cum a intrat activitatea educativă în rîndurile elevilor din clasa a VII-a și cum i-a mobilizat pe învățătorii și profesorii în muncă cultural-obștească la biblioteca satului.

După ce a controlat documentele privind muncă directorului și i-a asistat nemijlocit în efectuarea diferitelor forme ale activității sale, corectivele de directori din raion au cercetat, sub conducerea inspectorilor școlari, felul în care a fost aplicată muncă directorului din Ghidigheni în perioada de recapitulare, cum tîne evidentă controlului efectuat, cum a intrat activitatea educativă în rîndurile elevilor din clasa a VII-a și cum i-a mobilizat pe învățătorii și profesorii în muncă cultural-obștească la biblioteca satului.

După ce a controlat documentele privind muncă directorului și i-a asistat nemijlocit în efectuarea diferitelor forme ale activității sale, corectivele de directori din raion au cercetat, sub conducerea inspectorilor școlari, felul în care a fost aplicată muncă directorului din Ghidigheni în perioada de recapitulare, cum tîne evidentă controlului efectuat, cum a intrat activitatea educativă în rîndurile elevilor din clasa a VII-a și cum i-a mobilizat pe învățătorii și profesorii în muncă cultural-obștească la biblioteca satului.

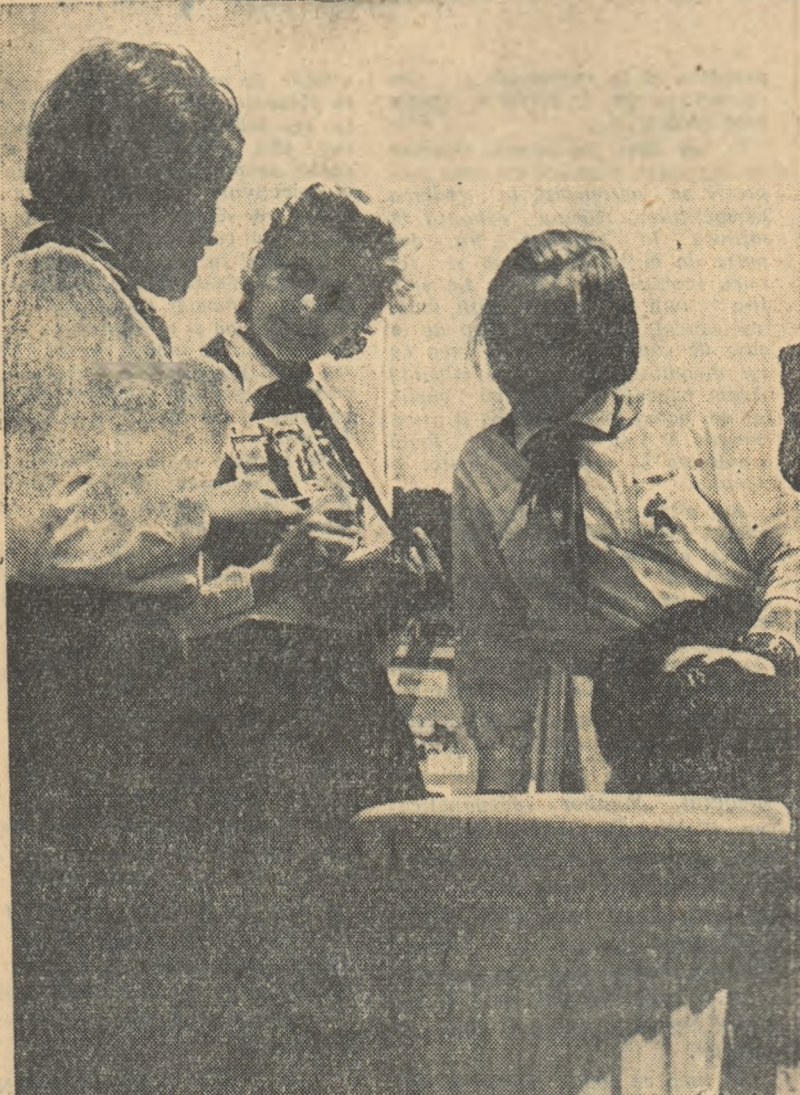
A. R.

(Urmare din pag. 1)

Politica externă a R.P.R. — o politică de pace și colaborare internațională

Pentru școlarii sovietici s-au deschis în vara aceasta numeroase tabere. Ei își petrec aici în mod plăcut vacanța.

În vara aceasta, în orașul Bratislava din Republica Cehoslovacă a avut loc adunarea „Ineratul de la Dunăre”, la care au participat copii și tineri din România, Bulgaria, Ungaria și Polonia. În fotografie: un grup de elevi din tabăra de pionieri înființată anul acesta pe malul râului Gortin.

Sărbătorind cea de a 14-a aniversare a eliberării patriei și făcând bilanțul marilor realizări dobândite pe drumul socialismului, poporul nostru privește cu legitima mândrie politica externă a Republicii Populare Române, o politică care a susținut cu toată hotărârea, de oarecând ea este propria sa politică.

Statal nostru democrat-popular duce în mod consecvent o politică de apărare a păcii, de dezvoltare continuă a colaborării internaționale, de întărire a prieteniei între popoare. În relațiile sale cu toate statele R.P.R. se călăuzește după principiile suveranității naționale și egalității în drepturi, ale neagresiunii și rezolvării pașnice a tuturor diferendelor, ale coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale deosebite și ale neamestecului în treburile lor interne.

Politica externă a R.P.R. decurge în mod necesar din esența statului nostru. Ea izvorăște din faptul că în țara noastră au fost răsturnate de la putere clasele exploatare, că puterea aparține clasei muncitoare, dusmană a oricărei aspirări a unei națiuni de către alta.

mei dintr-o țară cu o economie înarmată, într-una alătită în plin progres pe drumul socialismului.

Poporul român, care a acționat cu fermitate în direcția întăririi lagărului socialist, este hotărât să sprijine în toate condițiile, în mod consecvent, politica partidului și guvernului de consolidare a acestui lagăr, care reprezintă cheia suveranității și independenței tuturor țărilor socialiste.

Temelia de neclintit a politicii externe a țării noastre o constituie principiul leninist al coexistenței pașnice a celor două sisteme. În repetate rânduri guvernul R.P.R. a declarat în mod clar că țara noastră este pentru largirea multilaterală a legăturilor economice și culturale cu toate țările — dacă și acestea doresc același lucru — pe bază de egalitate, avantaj reciproc și neamestec în treburile interne.

dezvoltarea bunelor relații între România și R.A.U. În zilele grele ale agresiunii anglo-franco-sovietice, poporul român a simțit marea ajutor a țărilor socialiste printre care țara noastră care, împreună cu toate forțele iubitoare de pace, au obligat pe agresori să părăsească teritoriul egiptean.

Guvernul și poporul român consideră că libertatea și independența popoarelor arabe, respectul suveranității lor, dreptul lor de a dispune singure de propria lor soartă, de bogățiile lor, dreptul de a-și dezvolta neînghețate cooperarea economică cu toate țările constituie baza trinitară a păcii și progresului în Orientul Apropiat și Mijlociu.

Condamnând agresiunea americanogăndă împotriva popoarelor arabe, guvernul țării noastre a subliniat obligația O.N.U. de a lua de urgență măsuri eficiente pentru a pune capăt agresiunii, a-l obliga pe cotropitori să-și retragă trupele din Liban și Iordania și a asigura pacea și securitatea în această regiune.

cioare a pășit cu încredere, pe baza liberului consimțământ, pe drumul agriculturii socialiste. Mai mult de jumătate din numărul familiilor de țărani muncitori din țara noastră s-au unit în diferite forme cooperatiste-socialiste de producție agricolă. Sectorul socialist al agriculturii cuprinde mai mult de jumătate din suprafeța agricolă a țării și se consolidează neclintit.

Profundele transformări politice și economice care au avut loc au permis utilizarea uriașelor bogății ale țării și a energiei creatoare eliberate, în scopul ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Totul pentru om — acesta este țelul întregii politici a P.M.R. și a guvernului R.P.R. și, spre mândria noastră, el este urmărit și realizat pas cu pas. Să amintim că în anul 1957 salariul real a fost cu peste 40 la sută mai mare decât în 1950 în comparație cu anul respectiv burgeois-mosieresc, populația țării consumă astăzi mai multă pâine, mai multă carne, mai mult lapte, zahăr etc.

O dezvoltare fără precedent a cunoscut în anii puterii noastre populare învățământul de toate gradele. În scopul pregătirii copiilor în vîrstă de 3-7 ani pentru școala elementară s-a extins considerabil rețeaua învățământului preșcolar. În anul școlar 1957/58 numărul grădinițelor a crescut de peste 4 ori în comparație cu anul 1938/39. Învățământul elementar a fost extins de la 4 la 7 clase și a devenit bază întregului sistem școlar din R.P.R. În anul școlar 1957/58 aproape totalitatea copiilor de vîrstă școlară au fost cuprinși în clasele I-IV, iar peste 438.000 de elevi au învățat în clasele V-VII. Acum, în preajma zilei de 23 August, Consiliul de Miniștri a elaborat Hotărârea cu privire la generalizarea învățământului de 7 ani în acele localități din mediul rural în care există școli cu șapte clase, hotărâre a cărei realizare va constitui un pas însemnat pe drumul împlinirii învățământului general obligatoriu de 7 ani. S-a dezvoltat considerabil învățămîntul mediu-cuprinzînd în anul școlar 1957/58 un număr de 85.619 elevi, față de numai 29.004 cîți erau în anul 1938/39. Potrivit necesităților dezvoltării economiei socialiste s-a organizat învățămîntul profesional și tehnic, care a asigurat un număr mereu mai mare de cadre pentru diferitele ramuri ale economiei naționale. Învățămîntul superior s-a dezvoltat, de asemenea, în conformitate cu cerințele economiei și culturii naționale.

Făcînd bilanțul realizărilor dobîndite în anii puterii populare, poporul nostru știe că ele se datoresc în primul rînd politicii înțelepte a Partidului Muncitoresc Român și își stringe și mai mult rîndurile în jurul lui, manifestîndu-și hotărîrea de a-și intensifica eforturile în lupta pentru împlinirea politicii sale leniniste. Succesele hotărîtoare ale poporului nostru sînt indisolubil legate de rodnică colaborare cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări ale lagărului socialist. La 14 ani de la eliberare, România are o poziție internațională solidă. Țările socialiste surori îi sînt prieteni puternici și de nădejde. Apărînd neclintit pacea, care garantează munca sa creatoare, R.P.R. duce în mod consecvent o politică de coexistență pașnică cu toate țările și dezvoltă legături de prietenie cu toate popoarele.

Marea sărbătoare națională a țării noastre constituie un nou prilej de manifestare a hotărîrii poporului nostru de a construi socialismul și de a-și aduce contribuția la menținerea și apărarea păcii în întreaga lume.

Școala în slujba construirii socialismului

(Urmare din pag. 1)

ci și conținutul învățămîntului. Școala a fost depășită de biserică; au fost înlăturate predarea religiei și celelalte forme de propagandă religioasă în școală. Întregul învățămînt a fost așezat pe baze realist-științifice, creîndu-se în felul acesta condițiile necesare pentru a lega școala de construirea socialismului.

Conținutul învățămîntului nostru socialist este determinat de misiunea pe care o are de îndeplinit în societate: creșterea unui tineret multilateral pregătit, înarmat cu cunoașterea lezilor de dezvoltare a naturii și societății, cu o concepție științifică despre lume — materialismul dialectic — capabil și competent să aplice în practică cunoștințele însușite în școală, educat în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul moralei comuniste.

Îndeplinirea acestei sarcini fundamentale a învățămîntului este chează de fapt că prin creșterea învățămîntului și prin celelalte măsuri ulterioare el a fost așezat pe temelia de granit a marxism-leninismului. Folsind tradițiile progresiste ale școlii noastre și bogata experiență a școlii sovietice, au fost elaborate planurile de învățămînt, programe și manuale școlare, metode și îndrumări metodice în care se ogîndesc nouul conținut al învățămîntului. Pe baza experienței dobîndite în procesul utilizării lor în școală, acestora li s-au adus ameliorări substanțiale mai ales în urma școzilor trasate de Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală.

După cum se știe, începînd cu anul școlar 1958/59 în școala de cultură generală se va introduce predarea elementelor de economie politică, iar în anul 1959/60 va începe și predarea elementelor de marxism-leninism. Introducerea în planurile de învățămînt a acestor două obiecte noi din domeniul științelor sociale va determina largirea simțitoare a orizontului de cultură generală și ridicarea nivelului teoretic al absolvenților școlii medii.

O altă caracteristică a învățămîntului nostru, strîns legată de conținutul lui științific, constă în legătura lui cu viața, cu practica cu problemele concrete ale construirii socialismului. Lichidînd discrepanța dintre teorie și practică, care caracteriza învățămîntul burghez, regimul democrat-popular a pus în fața școlii sarcina de a ajuta tineretul să-și însușească în mod temeinic tot ceea ce gîndirea umană a creat valoros în succesiunea generațiilor, să se înarmeze cu marile cuceriri ale științei și culturii și să-și însușească să aplice în practică cunoștințele însușite în anii de școală. În întregul proces instructiv-educativ se are în vedere faptul că tineretul care se pregătește în școală va trebui, aiuns în producție, să poată valorifica din plin tehnica modernă a epocii socialiste, să partici-

pe activ la necontenita sporire a rodniciei muncii omenești în industrie și agricultură.

În scopul continuei îmbunătățiri a legăturii învățămîntului cu munca creatoare, constructivă, cu practica construcției socialiste s-au luat, an de an, o serie de măsuri importante. Printre acestea se numără creșterea creșterii specifice a locului de ocupă în planurile de învățămînt științele matematice și fizice, biologia, începînd cu vîrsta an școlar, un nou obiect de învățămînt — științele agricole — își va aduce aportul la prezărirea temeinică a elevilor. În același scop, laboratoarele, muzeele și cabinetele școlilor au fost înzestrate cu aparatură și material didactic, s-au atribuit școlilor parcele experimentale etc.

Calea cea mai sigură pentru legarea învățămîntului de practică este munca productivă este însă politehnizarea învățămîntului de cultură generală. Procesul politehnizării învățămîntului reprezintă factorul principal în opera de realizare a unei educații multilaterale și armonioase a tineretului. Pe baza sarcinilor trasate de partid și guvern prin Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, politehnizarea a devenit o problemă centrală a activității Ministerului Învățămîntului și Culturii, a școlii regionale și rationale de învățămînt și cultură, a conducătorilor școlilor și a cadrelor didactice. Au fost stabilite școlile experimentale, s-au creat ateliere școlare — prin înzestrare de către ministere sau prin posibilități locale — s-au intensificat vizitele în întreprinderi etc. Este de remarcă că învățătorii, profesorii și părinții elevilor manifestă un viu interes și dau dovadă de valoroase inițiative în ceea ce privește politehnizarea învățămîntului.

Legătura strînsă cu practica este urmărirea de asemenea și în învățămîntul superior. Aci, pe lîngă asigurarea unei pregătiri corespunzătoare a cadrelor cu calificare superioară pentru economia națională și pentru domeniul social-cultural, există și largi posibilități de a se aduce o contribuție directă la dezvoltarea producției. Este o mîndrie pentru cadrele noastre didactice faptul că numeroase cărări științifice de valoare ale lor contribuie la dezvoltarea economiei și culturii naționale, la ridicarea prestigiului internațional al științei românești.

La cea de a 14 aniversare a eliberării patriei, învățămîntul nostru se prezintă cu un rodnic bilanț de realizări în slujba poporului. Toate aceste realizări sînt inseparabil legate de munca insufletită, patriotică a cadrelor didactice — fondul de aur al învățămîntului.

Strîngîndu-și și mai mult rîndurile în jurul partidului și guvernului, cadrele didactice și școlile de toate gradele își vor intensifica eforturile pentru a contribui la ridicarea în treburile noastre socialiste.

In vizită la „UCIPEDGHIZ“

„UCIPEDGHIZ“ (adică Gosudarstvenoe Uchebno-Pedagogicheskoe Izdatelstvo — Editura de stat didactică și pedagogică), așa sună inscripția pe care o înțelnești pe coperta oricărui manual adresat școlilor de cultură generală sau institutelor pedagogice din Uniunea Sovietică. De zece ani — de atunci de cînd, o dată cu reforma învățămîntului, au fost alcătuite la noi primele cărți școlare întemeiate pe concepția științifică despre lume, pe concepția marxism-leninismului — „Ucipedghiz“ a devenit pentru mulți oameni din învățămîntul nostru, și mai ales pentru cei ce lucrează în domeniul editării manualelor, un nume tot mai cunoscut. Căci n-a fost problemă — de la aceea privind conținutul manualelor și pînă la aceea privind organizarea editării — în care experiența lui să nu fie cel mai bun îndreptar.

Și este firesc că lucrurile au stat așa: în cel peste 30 de ani de existență, „Ucipedghiz“ și-a adunat o experiență vastă, extrem de valoroasă. El a dat generațiilor de copii și tineri din Uniunea Sovietică sute de milioane de manuale cu un înalt conținut ideologic și științific, a adus o contribuție de mare însemnătate la lămurirea cadrelor de constructori ai socialismului și comunismului, a acelor cadre care, prin cuceririle lor nemăslințite în domeniul științei, al tehnicii și al culturii, stînesc viitorul și admiră în întregii lumi.

Este îndreptățit, de aceea, interesul cu care am plecat să cunoaștem nemijlocit activitatea „Ucipedghiz“-ului, oamenii și problemele lui. Și este îndreptățită și emoția cu care am plecat — căci „Ucipedghiz“-ul se află la Moscova, în inima Țării Sovietice, în capitala spre care își îndreaptă plini de speranță gîndurile toți cei care vor pacea și fericirea omenirii.

...Pe strada Marșin Roși, într-unul din cartierele vechi ale Moscovei, se află un edificiu de curînd construit, înalt, cu o înălțare sobră. Aici este sediul „Ucipedghiz“-ului. În cabinetul lui Serghei Mihailovici Iazikov, directorul editurii. În jurul tradiționalului ceai cu care rușii își cîntesc întotdeauna stîm de vorbă cu cîțiva dintre lucrătorii din conducerea „Ucipedghiz“-ului. Le povestim pe scurt despre munca noastră, le împărtășim recunoștința pentru ajuto-

rul pe care ni l-au dat de-a lungul anilor ani. Apoi — ascultăm. Ascultăm relatările atât de interesante despre munca redactorilor, despre organizarea editurii, creioanele ne organizează pe toate canalele, grîjii să nu scape nimic. Adesea subliniem cu două linii notele pe care le luăm, pentru că este vorba de lucruri pe care ar trebui să le introducem și noi în organizarea editurii noastre. Subliniem cu două linii, bunăoară, notele care vorbesc despre faptul că pe lîngă redacția de fizică și chimie funcționează o secție pentru editarea manualelor și materialelor metodice privind politehnizarea învățămîntului; că există în cadrul editurii o redacție care elaborează numai manuale pentru școlile speciale; că este în curs de formare o secție estetică, pentru manualele de muzică, desen, cultură fizică și coregrafie; că în sectorul tehnic lucrează o redacție de cartografie, care se ocupă de elaborarea tuturor hărților din manuale și o redacție artistică, care răspunde de întreg materialul ilustrativ și de coperte.

Cînd discuția ajunge la problema conținutului ideologic și științific al manualelor, subliniem cu două linii aproape tot ceea ce notăm. Efortul principal al editurii se îndreaptă tocmai spre aceste probleme, care constituie esențialul în munca ei. Pentru ca manualele puse în mîna copiilor și tinerilor sovietici, să aibă cea mai justă orientare ideologică, cea mai înaltă tinută științifică, pentru ca ele să fie limbe clare, accesibile, scrise într-o limbă aleasă, „Ucipedghiz“-ul își alege colaboratorii din rîndul celor mai de seamă oameni de știință și cultură ai țării — academicieni, profesori universitari, științii — ca și din rîndurile pedagogilor fruntași, cu o bogată experiență în munca instructiv-educativă.

Una dintre metodele cele mai interesante menite să asigure calitatea ridicată a manualelor o constituie metoda așa numită „concurs închis“. Anume, editura formează cîteva colective de autori aleși dintre cei mai buni colaboratori ai ei, care elaborează, fiecare în parte, același manual. Manuscrisele sunt verificate prin comparație de către o comisie alcătuită din oameni cei mai competenți în domeniu respectiv (De pildă, comisia care a verificat manualele de limba

rusă prezentele la concursul închinat la oost prezidat de cunoscutul lingvist acad. V. V. Vinogradov). Cel mai bun dintre manualele prezentate este reținut pentru editare.

Mai mult încă: pentru ca să existe o garanție deplină asupra valorii lui, fiecare manual nou este experimentat timp de cîțiva ani în școli și numai după aceea definitivat, pe baza observațiilor făcute de învățători sau profesorii care l-au folosit în predare.

Tot în vederea asigurării unui conținut cit mai valoros al manualelor sînt în curs de organizare concursuri editoriale pe lîngă redacția (în prezent funcționează asemenea consilii pe lîngă redacțiile de matematică și de istorie). Consiliile — în componența cărora intră oameni de știință, lucrători din Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. și pedagogi fruntași — fac aprecieri asupra manuscriselor prezentate, poartă discuții asupra unor manuale în curs de experimentare, participă la rezolvarea problemelor de perspectivă ale redacțiilor.

Foarte mult contribuie la calitatea ridicată a manualelor și activitatea redactorilor însuși. Cel mai mult dintre aceștia sînt pedagozi cu o experiență bogată în munca la catedră și cu o serioasă pregătire de specialitate (printre ei se găsesc numeroși aspiranți și candidați în științe). Editura se preocupă foarte îndeaproape, la rîndul ei, de ridicarea continuă a nivelului redactorilor. Ea organizează regulat dezbateri asupra problemelor ideologice și asupra celor mai însemnate evenimente internaționale și internaționale, gîndindu-se în care se analizează conținutul manualelor publicate, schimburi de experiență în cadrul cărora cei mai buni dintre redactorii înfăptuiesc metode pe care le folosesc, cursuri și seminarii asupra stilisticii, poligrafiei, bazelor economice ale editurii etc. Nu-i de mirare, deci, că oamenii „Ucipedghiz“-ului sînt deosebit de bine pregătiți, că rezolvă cu o mare pricepere problemele muncii lor.

I-am cunoscut îndeaproape pe mulți dintre acești oameni și în zilele cînd am lucrat cu ei în birourile editurii din Moscova sau ale filialei sale din Leningrad, și în cursurile de odihnă, cînd am vizitat împreună cu ei minunatele monumen-

te ale capitalei sovietice și ale eroicului oraș al lui Lenin, cînd ne-am plimbat prin străduțele pietele ale Kremlinului, prin cartierele nou construite ale Moscovei, pe Nevski Prospekt sau pe malurile Nevel. I-am cunoscut și în armă simțit din plin farmecul — acel farmec alit de caracteristic omenilor sovietici, alcătuit din forță și înțelepciune, din dragoste pentru țară, pentru muncă, dintr-o largă cultură, din modestie, sobrietate și exigență, din optimism, din vioiesce spontană, curciozitate și un simț al umorului, din căldură și înțelegerere omenască, din dorința de a-ți veni oricînd în ajutor.

Nu spun niciodată vorbe mari oamenilor sovietici, dar simțu cu care dragoste nestăvîlă, fierbînte își iubesc marea, neasemuita lor patrie, simțu cit sint de mîndri de mărețele ei împliniri, de rolul ei ular în lupta omenirii pentru pace, pentru progres, pentru un viitor luminos. Și tot țără să-și spu vorbe mari simțu interesului lor căldușor plin de solicitare față de tine, prietenul de peste hotare, față de munca ta, față de țara ta, pentru a cărei eliberare și-au vîrstat singele, alături de ostașii romîni, alături ostașii sovietici și pe care o vor, ca și tine, mereu mai bogată, mai frumoasă, mai puternică.

Vizita noastră la „Ucipedghiz“ s-a dovedit a fi deosebit de bogată în rînduri. Am învățat multe de la prietenii noștri sovietici, ne vom putea îmbogăți mult munca în urma ajutorului pe care l-am primit de la ei. De aci înainte, legătura dintre editurile noastre va fi și mai strînsă decît în trecut. Vom colabora, bunăoară, la redactarea manualelor de geografie — în ceea ce privește prezentarea geografiei U.R.S.S. în manualele romînești și a geografiei R.P.R. în manualele sovietice. Vom intensifica schimburi de manuale și de literatură pedagogică. Ne vom consulta reciproc asupra problemelor de organizare a muncii noastre, la prietenia pe care am legat-o cu ea și rămîne pentru noi, întotdeauna, un bun de cel mai mare preț.

CONST. NUȚU
directorul Editurii de stat didactice și pedagogice

N. TAINIC

OASPEȚI de peste hotare

Sîmbătă 16 august a.c. a sosit în București o delegație sovietică de specialiști în domeniul educației preșcolare. Din delegație fac parte tov. O. I. Soloviov, directorul Cabinetului metodic central din Ministerul Învățămîntului și R.S.F.S.R. și tov. N. A. Barisova, inspector pentru educația preșcolară al orașului Leningrad.

Oaspeții vor discuta cu specialiștii din domeniul învățămîntului preșcolar, cu inspectori melodiști și educatoare și vor cunoaște îndeaproape activitatea instructiv-educativă din cîteva grădinițe de copii.